

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 14. СЕПТЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 14. септембра 2004. године, са почетком у 10,07 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. Милорада Улемека и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судија председник већа, Марко Кљајевић, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окр. Милорад Улемек са браниоцима адв. Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Слободан Миливојевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Дејан Лазаревић по заменичком пуномоћју браниоца адв. Драгана Крстићевића, окр. Душан Крسمановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем и окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Нека приступе у судницу позвани сведоци за данашњи главни претрес Горан Илић, Раде Стевановић и Драган Златановић.

Ево, за реч се јавља адв. Зоран Николић.

Адв. Зоран Николић: Ако ми дозволите, имам један предлог, па ако би суд могао да ме саслуша да исти образложим.

Председник већа: Реците.

Адв. Зоран Николић: Овако, оптужницом Окружног јавног тужиоца у Београду – Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 стављена је основана сумња да је опт. Тојага Жељко извршио кривично дело удруживање ради непријатељске делатности из члана 136, кривично дело убиство представника највиших државних органа из члана 122 и друга кривична дела Основног кривичног закона. У самој оптужници наводи се да постоји основана сумња да је сада опт. Тојага Жељко извршио напред наведена кривична дела и у том смислу у оптужници су предложени докази на основу којих би суд могао да утврди основаност саме оптужнице. У доказном поступку који је Окружни суд у Београду, Посебно одељење провело, и то саслушањем сведока сарадника и осталих сведока, утврдило се да та дела која су стављена на терет опт. Тојага Жељку, да је починио не стоје. Наиме, саслушани сведоци и то...

Председник већа: Колега, предлагете нешто? О чему Ви то причате?

Адв. Зоран Николић: Предлажем укидање притвора из разлога што у доказном поступку није се утврдила основана сумња да је опт. Тојага Жељко починио ова кривична дела која му се оптужницом стављају на терет. Наиме, Тојага Жељко се налази већ 17 месеци у притвору. Њему није била пружена могућност, односно није дато право на одбране где је опт. Тојага Жељко тражио а и његов бранилац да се проведе одређени докази на основу којих би се могло на несумњив и сигуран начин утврдити основаност ове оптужнице, односно није му дато могућност препознавања што је заменик Специјалног тужиоца Радовановић арогантно одбио. Значи ми смо били ту, тражили да се изврши препознавање са Душаном Крсмановићем. Он је одбио и то речима, «ја нећу да прихватим, зато што ја тако хоћу». Да је он то прихватио, онда не би имало места да се подигне оваква оптужница која је сада и стала на правну снагу. Па са свих напред наведених разлога предлажем укидање притвора. Одбрана тврди да ће Тојага Жељко на сваки позив суда да се одазове, да присуствује главном претресу, па чак и предлаже да се евентуално од Тојаге одузму све путне исправе које

поседује, да се наложи да се јавља у дане које суд одреди, било овде у Посебном одељењу, било пред МУП-ом. Сматрам да ако се и даље настави овај притвор Тојага Жељка да ће наступити ненадокнадиве последице и то у првом реду по здрављу и то психичком и физичком здрављу Тојага Жељка а и његове породице јер он након притвора је одмах његова породица је исељена брутално из стана, они нису више на ивици егзистенције, него они немају ни основна средства за живот. Такође, ја предлажем да се и тужилаштво, ако се евентуално тужилац противи да се не укине притвор, да да разлоге због чега не жели да се укине притвор. Па из тих разлога и даље остајем при овоме да се укине притвор, да се омогући Тојага Жељку да се брани са слободе, јер ако се настави са овим притвором неће моћи имати учешћа нити да прати нити да учествује на главном претресу, с обзиром да је његово психичко и физичко здравствено стање битно поремећено. Стога предлажем да веће сада одлучује о овоме, нека се изјасни тужилаштво, чак и предлажем да тужилац, ако има, нека и ревидира односно нека измени оптужницу у односу на Тојага Жељка, јер у доказном поступку за сада се није доказала та основана сумња. Основана сумња се једноставно истопила овде. Јер нико од саслушаних сведока, сведока сарадника, и осталих сведока, није ни поменуо Тојага Жељка да је извршио кривично дело. У том смислу одбрана је и понудила доказе да је он у том периоду био на Копаонику, да није силазио у Београд. Ми смо то предложили и у истражном поступку, али истражни судија то није прихватио, а и сада смо поднели поднесак у овој кривичној ствари, који се налази у списима предмета, да се саслушају сведоци који би потврдили да Тојага Жељко од 13. до 21. фебруара није био у Београду. Из тог разлога предлажем да се одмах укине притвор. Молим веће нека одлучи.

Председник већа: Добро. Саслушали смо предлог. Прво ћемо извести доказе па ће се изјаснити заменик Специјалног тужиоца о Вашем предлогу за укидање притвора окр. Жељку Тојаги.

Констатујем да су приступили и други бранилац окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић, сведоци Горан Илић, Раде Стевановић и Драган Златановић.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Горана Илића.

Нека Горан Илић приступи пред судско веће за говорницу.

За време саслушања сведока Горана Илића удаљавају се присутни сведоци Раде Стевановић и Драган Златановић, у посебну просторију, а касније ћете бити саслушани редом, један по један.

Председник већа: Ваше име и презиме?

ГОРАН ИЛИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Горан Илић: Ратомир.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Горан Илић: 15.11.1972. године у Београду.

Председник већа: Реците нам шта сте по занимању и где сте запослени?

Сведок Горан Илић: По занимању сам саобраћајни полицајац, а запослен сам у Управи саобраћајне полиције, станица саобраћајне полиције за ауто пут Београд.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Горан Илић: Београд, Роспи ћуприја 28-е.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Горан Илић: Не.

Председник већа: Дужни сте суду да доставите податак о томе ако промените пребивалиште или боравиште, како би евентуално могли да Вас позовемо накнадно, као сведока у кривичном поступку.

Сада ћу Вам прочитати Ваша права, обавезе и законска упозорења за сведока у кривичном поступку.

Опомињем Вас да сте дужни суду да саопштите све што знате о предмету, и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте да пред судом говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Ваше је право као сведока да не одговарате на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложили себе или Вама блиска лица знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права и упозорења?

Сведок Горан Илић: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да положите заклетву сведока пред судом. Ја ћу Вам саопштити текст заклетве, па ако сте сагласни само реците «да», ако не, реците зашто не.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Горан Илић: Да.

Председник већа: Реците нам шта Вам је све познато везано за Ваше службене радње које сте обавили излазећи на лице места и вршећи утврђивање идентитета лица и возила код хале Лимес 21. фебруара 2003. године. Изволите.

Сведок Горан Илић: Тог дана сам радио са колегом пратиоцем Љубић Мирославом. На путном правцу Београд – Шимановци. У времену од 6 до 14,00 часова. Негде у јутарњим часовима, негде између 9 и 10 часова, не сећам се тачног времена, путем радио везе сам позван

од стране помоћника командира који је такође исто на терену где смо и ми били, да дођем код хале Лимес, да је дошло до саобраћајне незгоде. Обзиром да сам се налазио на Бежанијској коси, на лице места сам стигао за неких 5 до 10 минута. На лицу места смо затекли теретно возило иностраних регистарских ознака, не сећам се тачно које регистрације и двојицу колега који су нам се легитимисали као радници Шесте управе БИА, Јаношевић и Веруовић. Имена се не сећам. У возилу, теретном, које је стојало на лицу места, поред нашег службеног возила којим су колеге биле на лицу места, у возилу се налазио Миленковић Дејан, што смо установили легитимисањем, тј. увидом у возачку дозволу, пошто личну карту није имао код себе. Из разговора са колегама које су биле на лицу места, установили смо да до контакта возила, тог теретног возила, и возила у коме је био Премијер др. Зоран Ђинђић, није било, већ је возило које се кретало тада, по речима колега, из десне траке, нагло прешло у леву траку у моменту када је возило са Премијером пролазило поред тог возила, тако да је само по њиховим изјавама, способношћу возача се избегла саобраћајна незгода. Значи из њихових тих изјава и из увида, није дошло до контакта возила, тако да није дошло ни до саобраћајне незгоде, него само до угрожавања возила. Обзиром да се радило о возилу којим је лице управљало, а спадало је у домен царинског прекршаја, пошто Миленковић Дејан није имао право да управља тим возилом јер није имао радну и боравишну визу ван територије Србије и Црне Горе, ми смо након консултације са помоћником командира Јаковљевић Томиславом, возило са лицем довели у нашу станицу саобраћајне полиције на нишком ауто путу код «Ластине» гараже, где смо возило оставили заједно са лицем, а ми смо се вратили на терен поново.

Председник већа: Да ли је то све што имате да нам кажете?

Сведок Горан Илић: Па, имам да кажем још само да смо пред крај радног времена позвани у станицу саобраћајне полиције да би сачинили извештај о томе, јер је лице даље преузето на даљу надлежност, а тачно не знам ко га је преузео, али ми смо били у обавези да дођемо да напишемо службену белешку и извештај, који је достављен уз лице, са возилом.

Председник већа: Реците нам шта су Вам рекла службена лица доласком на лице места на ауто пут, на који начин се одиграла та назовимо саобраћајна незгода, инцидент? Шта се десило конкретно?

Сведок Горан Илић: Па, по изјави колега које су нам то саопшtile, у моменту пролажења колоне возила поред наведеног тог теретног возила којим је управљао Миленковић Дејан, исти је возилом

нагло скренуо у леву траку, у моменту када је баш поред тог возила пролазило возило Премијера. И да је само вештином возача успео да избегне саобраћајну незгоду. То су нам изјавила лица тј. колеге које су на лицу места биле.

Председник већа: Где сте Ви затекли окр. Дејана Миленковића изласком на лице места?

Сведок Горан Илић: Па, затекли смо Дејана Миленковића у теретном возилу. Тачно код хале Лимес, коловозна трака у правцу Шида, у правцу Загреба. У жутој траци, заједно са возилом нашим службеним, не могу да се сетим који је ауто био у питању и двојицом колега који су стојали поред теретног возила.

Председник већа: Можете ли да нам кажете како се понашао окр. Дејан Миленковић том приликом?

Сведок Горан Илић: Том приликом, исти је седео у возилу. Колеге су нам предале његова документа, која су они претходно узели од њега. Приликом наше интервенције лице није одавало никакве знаке да би покушало рецимо нешто. Значи, било је, извршавало је сва наређења која смо му ми издали, без икаквог, која су била у домену службе, коју смо ми обављали.

Председник већа: Службена лица која сте затекли на лицу места, која су Вам документа предали?

Сведок Горан Илић: Предали су ми возачку дозволу и саобраћајну дозволу за теретно возило.

Председник већа: Шта сте утврдили увидом у та документа?

Сведок Горан Илић: Па, увидом у та документа установио сам само да се ради о лицу Миленковић Дејану, и да управља возилом које није регистровано на територији Србије и Црне Горе. Касније смо извршили проверу за лице и лице код себе није имало личну карту, тако да нисмо могли да установимо ни адресу становања, ни ништа друго, до доласка у станицу полиције, где радимо.

Председник већа: Да ли сте добили купопродајни уговор за тај камион?

Сведок Горан Илић: Тога не могу да се сетим. Мислим да не, али тога не могу да се сетим.

Председник већа: Ја ћу Вам предочити на страни 2, Вашег саслушања пред истражним судијом Четвртог општинског суда у Београду од 10.4.2003. године, где сте изјавили поред осталог, у другом пасусу, шести став одозго, цитирам: «Предају ми уговор о купопродаји. Не могу да се сетим на кога је гласио купопродајни уговор». Завршен цитат. Па Вас питам чиме објашњавате ту противречност и да ли је тачно ово што пише на записнику код истражног судије?

Сведок Горан Илић: Сигурно је тачно, пошто је то било пре овога. Не могу да се сетим тога. Сигурно је тачно.

Председник већа: Да ли сте вршили проверу да ли окр. Дејан Миленковић пролази кроз казнену евиденцију?

Сведок Горан Илић: Јесмо вршили проверу.

Председник већа: Шта сте сазнали на основу извршене провере?

Сведок Горан Илић: Ја мислим, не могу тачно да кажем да ли, углавном лице пролази кроз кривичну евиденцију. Да ли је осуђиван или не, али знам да пролази кроз кривичну евиденцију.

Председник већа: Реците нам ко је био са Вама приликом изласка на лице места код хале Лимес?

Сведок Горан Илић: Љубић Мирослав, колега који је радио самном.

Председник већа: Да ли је било још којих службених лица?

Сведок Горан Илић: Не. Тог момента не. Када смо дошли, позвани, тог момента не.

Председник већа: Шта сте Ви након тога урадили? Да ли сте одвезли камион и привели окр. Дејана Миленковића у станицу саобраћајне полиције?

Сведок Горан Илић: Да. После тога је возило са лицем доведено у станицу саобраћајне полиције на нишком ауто путу. Код «Ластине» гараже.

Председник већа: Шта сте Ви онда као полицајац – овлашћено службено лице предузели од службених радњи?

Сведок Горан Илић: Па, узео сам податке за подношење прекршајне пријаве, како за саобраћајни тако и за царински прекршај. И, попунио сам потврду о привременом одузимању моторног возила, зато што је возило задржано због царинског прекршаја. Требало је да буде предато даљој надлежној царинарници Београд.

Председник већа: Реците нам да ли сте било шта разговарали са окр. Дејаном Миленковићем критичном приликом, приликом обављања тих службених радњи?

Сведок Горан Илић: Осим података које није имао код себе, значи није имао име оца, пошто није имао личну карту код себе. Никаквих других разговора није било, осим оних службених који су били потребни за попуњавање записника.

Председник већа: Да ли сте га питали било шта везано за ту ситуацију саобраћајну, и за порекло овог возила – камиона? Стране регистарске ознаке?

Сведок Горан Илић: Па, колико се сећам, он је сам изјавио да је возило купио, а везано за саобраћајну ситуацију која је била претходно то смо још код хале Лимес на основу изјаве колега и његове саме приче где је он оповргавао то да је урадио, установили само да до саобраћајне незгоде није дошло, а узели смо податке за подношење пријаве.

Председник већа: А шта је он конкретно рекао у вези куповине? Ко је био купац тог камиона, а ко је био продавац?

Сведок Горан Илић: Тога стварно не могу да се сетим. Мислим да ми то није ни рекао, али не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Реците нам шта је било даље са окр. Дејаном Миленковићем? Да ли је остао ту, пуштен на слободу, написана царинска пријава, или шта је већ предузето од службених радњи?

Сведок Горан Илић: Па, Миленковић је остао у станици саобраћајне полиције, зато што код нас у домену тог царинског прекршаја постоје људи који раде на сачињавању тих записника, на комплетирању предмета, тако да је он остао, а ми смо због тога што нема никога на терену, од стране помоћника Јаковљевића, поново позвани да се вратимо на терен, о чему је упознат наш командир. И, кажем Вам, након тога смо позвани негде пред крај радног времена, да би сачинили службену белешку о наведеном догађају и да предамо лице.

Председник већа: Реците нам да ли је неко донео у станицу саобраћајне полиције личну карту окр. Дејана Миленковића?

Сведок Горан Илић: Ја колико се сећам, он је рекао да ће донети личну карту, да ли његова супруга или неко, не знам тачно ко, јер ми смо после тога изашли, а он је на лицу места, мислим у станици полиције нам је рекао да ће неко донети његову личну карту без икаквих проблема у станицу полиције код нас. Тако да не знам, док смо ми били у станици полиције није била донешена лична карта.

Председник већа: Реците нам да ли сте приметили мобилни телефон или мобилне телефоне код окр. Дејана Миленковића критичном приликом, и да ли их је користио?

Сведок Горан Илић: Од нашег доласка није користио телефон. Оно што смо ми могли да видимо, на лицу места и у станици полиције, није користио телефон. Док смо ми били, а сада после нашег одласка стварно не знам.

Председник већа: А како је могао онда да каже да ће његова супруга донети личну карту, у станицу саобраћајне полиције, ако није контактирао са њом?

Сведок Горан Илић: Па, зато што има телефон у станици полиције и он је рекао да може назвати његову супругу да нам донесе, супругу или било кога другог да му донесе личну карту.

Председник већа: Да ли сте му Ви омогућили да оспособи...

Сведок Горан Илић: Лично ја, не.

Председник већа: А да ли је неко други од службених лица?

Сведок Горан Илић: То стварно не знам.

Председник већа: Да ли сте се распитивали, посредно сазнали да ли му је неко омогућио да телефонира и коме?

Сведок Горан Илић: Не. Нисам.

Председник већа: Реците нам да ли се окривљени Дејан Миленковић изјашњавао о овим документима, купопродајном уговору пред Вама или пред било којим службеним лицем?

Сведок Горан Илић: Ја мислим да не. Мислим да је само рекао да је возило његово, а сада шта се изјашњавао, како, стварно не бих знао да кажем.

Председник већа: А реците нам да ли се он изјашњавао и било шта рекао, везано за ту саобраћајну ситуацију која је била спорна?

Сведок Горан Илић: Он је само изјавио на лицу места да то није урадио. Не могу тачно да се сетим редоследа речи како, да то није урадио, једноставно то је изјавио. Али не могу да се сетим тачно редоследа речи, онако како је он то формулисао.

Председник већа: Да ли сте га питали одакле је кренуо тим камионом и у ком правцу се кретао? Шта му је било одредиште, циљ вожње?

Сведок Горан Илић: Нисам питао зато што се налазио на коловозној траци у правцу Београда према Шиду. Тако да обзиром на нашу тачку гледишта, за саобраћајну незгоду друго није ни потребно.

Председник већа: Да ли Вам је познато као службеном лицу шта се десило везано за предузете службене радње? Да ли је написана кривична пријава, прекршајна, за царински прекршај?

Сведок Горан Илић: Није ми познато. Знам само да сам позван од стране судије Четвртог општинског суда на Новом Београду, да дам изјаву поводом случаја који се догодио тада. Значи да је поднешена кривична пријава.

Председник већа: Да ли Вас је неко контактирао из МУП-а, везано за тај случај, након што сте извршили те службене радње 21. фебруара 2003. године?

Сведок Горан Илић: Па, јесмо. Дали смо ја и колега Љубић Мирослав, дали смо изјаву поводом, на све ове околности које сада причам, које су биле тог дана. Значи дали смо по комплетну исто изјаву, на основу чега смо ми били, где смо били, шта смо радили тог дана.

Председник већа: Где сте дали изјаву и ком овлашћеном службеном лицу МУП-а Србије?

Сведок Горан Илић: У «29. Новембру».

Председник већа: Ко ме? Знате ли тачно?

Сведок Горан Илић: Не.

Председник већа: А на које околности сте давали изјаву?

Сведок Горан Илић: На околности догађаја који се догодио.

Председник већа: Када је то било, у односу на саму службену радњу 21. фебруара 2003. године?

Сведок Горан Илић: Ја мислим да је пар дана после тога.

Председник већа: Да ли је било још лица из Ваше станице полиције који су дали изјаве?

Сведок Горан Илић: Ја и колега који је радио самном, Љубић Мирослав.

Председник већа: Да ли сте приметили да ли има окр. Дејан Миленковић мобилни телефон?

Сведок Горан Илић: Када?

Председник већа: Тада када сте га видели први пут па до одласка у полицијску станицу?

Сведок Горан Илић: Не. Нисам. Тада, на лицу места можда, не могу тачно да се сетим. Можда и јесам, али није ми то уопште, тог момента представљало ништа што би...

Председник већа: Да ли сте вршили претрес возила камиона у коме се он налазио?

Сведок Горан Илић: Вршили смо делимичан преглед, јер претрес нисмо ми у могућности да урадимо. Само смо извршили делимичан преглед возила, да нема оружја у њему или било којих других направа, што нисмо пронашли на лицу места.

Председник већа: Да ли сте приметили било шта осим што сте тражили оружје приликом прегледа возила, унутрашњости кабине, претпостављам?

Сведок Горан Илић: Да. Унутрашњост кабине. Не.

Председник већа: Добро. Ја више немам питања. Да ли имају чланови већа?

Члан већа судија Ната Месаровић: Јесте ли приметили да ли је Дејан Миленковић имао нешто на глави када сте га затекли у камиону, да ли је имао неку капу, нешто?

Сведок Горан Илић: Не могу стварно да се сетим.

Члан већа судија Ната Месаровић: Још једно нисам разумела, да ли сте Ви писали прекршајну пријаву или сте само писали службену белешку?

Сведок Горан Илић: Ја сам узео податке за подношење прекршајне пријаве и за саобраћајни и за царински прекршај, али је то достављено уз службену белешку, тако да ја нисам подносилац прекршајне пријаве за саобраћајни прекршај, а нити за царински прекршај.

Члан већа судија Ната Месаровић: Захтев пише друга служба, а пријаву ко пише?

Сведок Горан Илић: Па, пријаву би требао да напише очевидац саобраћајног прекршаја. Једино је он компетентан да напише пријаву.

Члан већа судија Ната Месаровић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Интересује ме, ако може сведок мало ближе да објасни ту ситуацију коју затиче на лицу места. Каже да је Миленковић био у камиону. Где је био у камиону? И где се налазе та двојица његових колега, да ли је Миленковић на месту возача, сувозача и где се налазе ови двојица, његових колега?

Сведок Горан Илић: Налазе се у жутој траци. Тачно код хале Лимес. Миленковић је седео, тога се сећам. Миленковић је седео у возилу на месту возача, а један колега је стајао поред врата, а један испред возила. Испред кабине.

Заменик Специјалног тужиоца: Како му је деловао Миленковић? Ви сте већ на ту тему нешто питали, ја бих хтео да идем у другом

правцу. Да ли је био збуњен, уплашен? Каква је оцена сведока о изгледу Миленковића?

Сведок Горан Илић: Па изглед Миленковића? Деловао је мало уплашено. Значи не нешто драстично, али је деловао мало уплашено.

Заменик Специјалног тужиоца: Интересује ме подаци, ако прихватимо тврдњу сведока да је оно што је рекао код истражног судије Четвртог општинског суда тачно, постојао и уговор о купопродаји. Да ли може да се сети, да ли су се подаци из уговора о купопродаји, везани за купца камиона, слагали са личним подацима Миленковића? Ако може да се сети тога?

Сведок Горан Илић: Тога не бих могао да се сетим.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сведок има сазнања о томе како је и на који начин Миленковић контактирао или супругу или неког пријатеља да му донесу личну карту у станицу полиције?

Сведок Горан Илић: Не.

Председник већа: Ја бих додао још једно питање. Да ли је лична карта донета у полицијску станицу?

Сведок Горан Илић: За време мог боравка у станици не. А после тога када сам ја позван, тога се стварно не сећам, зато што сам тада био заузет куцајући извештај, тј. службену белешку коју сам морао да откуцам за неки одређени временски период, да би лице преузели на даљу надлежност. Тако да се стварно не сећам тога. Те радње се не сећам. Знам да није код себе имао, и знам да за време мог присуства у станици полиције, када смо довели лице, није имао код себе личну карту. А да ли му је неко донео у међувремену, или не, јер је она била потребна као доказни материјал, баш за царински прекршај, пошто лице није имало путну исправу код себе и изјавило је да не ради, већ да је купио возило, да је његово возило. Сада стварно не бих знао да ли му је неко донео личну карту или не, у том временском периоду када ја нисам био у станици.

Председник већа: Ја ћу Вам предочити део Вашег исказа на записнику пред истражним судијом Четвртог општинског суда у Београду од 10.4.2003. године, у коме наводите, у последњем пасусу: «Неко је у међувремену донео личну карту Миленковића у станицу, па сам и ту личну карту копирао и приложио уз прекршајну пријаву, односно исправљам се у толико, што изјављујем да ја нисам сачекао да

неко донесе ту личну карту, него сам отишао, пошто сам овај посао завршио, на свој терен, по другом послу, а лице и његова документа су остали у станици полиције». Завршен цитат. Чиме објашњавате ову противречност и зашто сада другачије изјављујете у односу на исказ пред истражним судијом?

Сведок Горан Илић: Па зато што не могу да се сетим. Ако сам тако изјавио тада, сигурно је тако и било, јер то је временски период који је нама страшно ограничен. Значи ми имамо мало времена, то је мислим, посао који сам требао да урадим брзо да би предао лице. Тачно не могу да се сетим, а од тога је прошао временски период, а ја онога чега се најбитније сећам то сам Вам, што је било на лицу места, што су ми изјавиле колеге, тога се сећам, а ових појединости стварно не бих знао, јер је прошао неки временски интервал, али...

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање само. Обзиром да је сведок узео податке на лицу места и говорио о томе да су се ти подаци односили на царински и саобраћајни прекршај. Интересује ме о каквом се то саобраћајном прекршају радило?

Сведок Горан Илић: Радило се о саобраћајном прекршају угрожавања возила тј. непрописно мењање саобраћајних трака из члана 227 тачка 4 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, обзиром да за такав прекршај можемо поднети и прекршајну пријаву ако смо очевидци као и за сваки други, међутим, морамо имати сведоке или оштећено возило или оштећено лице, или угрожено возило све до самог чина контакта возила. Пошто чина контакта возила није било, само је био саобраћајни прекршај за учињени прекршај.

Председник већа: Питања, да ли имају пуномоћници оштећених? Ево адв. Срђа Поповић има право на питања.

Адв. Срђа Поповић: Ја ћу кратко само. Ко је возио камион до станице?

Сведок Горан Илић: Миленковић Дејан.

Адв. Срђа Поповић: А Ви сте га пратили у свом возилу?

Сведок Горан Илић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Били сте Ви и Мирослав Љубић је ли тако?

Сведок Горан Илић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте Ви у возилу коментарисали овај догађај будући да је у њему био угрожен председник Владе? Да ли сте Ви коментарисали, да ли сте разговарали између себе о том догађају, било шта?

Сведок Горан Илић: Колико се сећам не.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је било разговора о томе када сте стигли у станицу, са Вашим колегама, да је било умешано у овај инцидент и возило председника Владе, да ли је било коментарисања тог целог инцидента?

Сведок Горан Илић: Па, коментарисања са колегама није било. Међутим, то се знало још приликом позива се знало да је угрожено возило председника Владе, и саопштили смо само командире којег смо затекли у станици када смо дошли, о чему се ради, околности на основу којих је и због чега је лице доведено у наше просторије.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је у станици било ко показивао сумњу да је можда возило председника било свесно угрожено од стране лица које сте привели?

Сведок Горан Илић: Мислим да не.

Адв. Срђа Поповић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Ја бих само питао сведока да ли су тог дана, раније, видели тај камион на траси куда је требало да прође возило председника, Премијера?

Сведок Горан Илић: Не.

Адв. Божо Прелевић: А да ли сте били обавештени да ће тог дана том трасом проћи возило Премијера?

Сведок Горан Илић: Па, јесмо. Били смо обавештени да ће проћи том трасом, као и свака најавна свих возила која пролазе и користе деоницу пута на којима ми радимо. Обавештене су патроле, како

патролна тако и позорничка делатност. И ми смо се баш налазили на укључењу из Бежанијске косе. Значи, то је друга петља од места од хале Лимес у правцу аеродрома.

Адв. Божо Прелевић: Када сте дошли на лице места и када сте затекли Ваше колеге из обезбеђења, питаћу још конкретније од Срђе Поповића, да ли Вам је неко рекао да је покушан атентат на Премијера?

Сведок Горан Илић: Не. Тако ми није речено. Речено ми је само да је возач возилом прешао намерно или ненамерно, то не знамо, али да је прешао баш у моменту проласка возила, значи да су сва возила прошла и да је наишло возило Премијера, и да је тада возилом прешао у леву саобраћајну траку, угрозивши непосредно баш возило Премијера.

Адв. Божо Прелевић: Јесте ли видели таблице на том камиону?

Сведок Горан Илић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Како су биле причвршћене?

Сведок Горан Илић: Е, тога не бих могао да се сетим. Биле су углавном обе таблице и предње и задње.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам питања више.

Председник већа: Право на питања има одбрана. Адв. Ненад Вукасовић се јавља. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих замолио сведока да, пошто овде говоримо о камиону, и уговорима и тако даље. То је само описно дато са некаквим ознакама. Да ли може својим речима да нам опише како је изгледао тај камион?

Сведок Горан Илић: Нисам разумео питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Како је изгледао тај камион? Ми говоримо о камиону, говоримо о некаквим уговорима, и тако даље, ознакама. По Вашим речима, како је изгледао камион, величина, оно шта би могли?

Сведок Горан Илић: Не бих могао тачно да се сетим марке. Ја мислим да је «Мерцедес» у питању. Не могу да се сетим марке.

Адв. Ненад Вукасовић: Које величине?

Сведок Горан Илић: То је камионет рецимо. Величине «Заставе» оне, турбо зета.

Адв. Ненад Вукасовић: Пошто смо говорили овде о камиону, чини ми се да сте сада рекли камионет. Можете ли да направите разлику онда између камиона и камионета?

Сведок Горан Илић: Па, не могу да направим јер и једно и друго спадају у теретно, категорију теретног возила.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Теретних возила, али да ли тај, кажете сада камионет. Да ли је он био из цела, да ли је његов задњи део био метални, да ли је у комаду, можете ли да нам објасните то иза кабине како је изгледао тај део камиона, односно камионета?

Сведок Горан Илић: Иза кабине је товарни простор био возила. Сад не могу да се сетим да ли је био са цирадом или без цираде, али углавном товарни простор.

Адв. Ненад Вукасовић: По Вашој процени, односно колико можете да се сетите, да ли је тај камион, односно камионет, био нов, по Вашој процени, обзиром да сте у саобраћајној полицији, и сусрећете се са аутомобилима, да ли је изгледао као нов или евентуално у каквом стању, оно што кажемо?

Сведок Горан Илић: Камион је по мом првом виђењу које сам ја могао да видим, нов није био, био је полован, а сада сам изглед камиона није рецимо био да је одударао од осталих возила, рецимо да је труо или тако нешто. Значи није одударао да је имао нешто што би...

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Јасно, нећемо даље. Немам разлога да Вас оптерећујем сада са тим питањима, па ни суд. Хтео бих још једно питање, везано за камион, односно камионет, јер је то ближа реч камионет. Да ли је тај камионет по Вашим сазнањима, ако знате, вожен било где на преглед у смислу каросерије, предњег дела, у смислу некаквих ојачања, некаквих додатака, металних појачања?

Сведок Горан Илић: Да ли је вожен на преглед?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да ли је Вама познато, ако Вам је познато? Није, није.

Сведок Горан Илић: Ја мислим да јесте вожен на технички преглед. Прегледан је на техничком прегледу.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познат резултат ванредног техничког прегледа у смислу ојачања каросерије?

Сведок Горан Илић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: И имао бих господине председнице, само још једно питање, а то је везано, када сте дошли на лице места по позиву, рекли сте да сте тамо затекли двојицу колега из Шесте управе БИА. И заустављено возило у коме је седео за место возача Дејан Миленковић. Да ли су Вам колеге из БИА рекле или показале, а да би Ви могли данас да нам кажете овде, тачно место или бар приближно, где је дошло то до преласка возила тог камионета, који је возио Дејан Миленковић из те траке у којој се кретало Премијерово возило, у односу на позицију где је стајао?

Сведок Горан Илић: Па, рекли су нам да је између оног надвожњака улице Милентија Поповића и нове хале. Значи то је неких можда 500 метара пре места где је стојао камион.

Адв. Ненад Вукасовић: То сам хтео да Вас питам. Значи према њиховим речима око 500 метара иза места где сте затекли Дејана Миленковића у камионету, јер по опису и по речима колеге из БИА се догодио тај прелазак?

Сведок Горан Илић: Између надвожњака Милентија Поповића и хале Лимес.

Адв. Ненад Вукасовић: То је. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Поповић.

Адв. Александар Поповић: Судија, могу непосредно? Хвала. Када сте стигли на лице места, двојице колега из Шесте управе, прво ме занима, какви су ингеренције колега из Шесте управе у односу на Вас у саобраћајној полицији? Да ли постоје уопште?

Сведок Горан Илић: Нисам разумео питање.

Адв. Александар Поповић: Да ли могу да Вам издају неку врсту наређења? Да ли су надређени у односу на Вас?

Сведок Горан Илић: Ми о свим догађајима морамо обавестити наше надлежне старешине, па од наших надлежних старешина добијамо сва остала наређења. Значи од наших надлежних старешина добијамо наређења.

Адв. Александар Поповић: Кад сте Ви стигли на лице места, та двојица колега из Шесте управе, да ли Вам кажу, водите га, приведите га, било шта у том смислу?

Сведок Горан Илић: Не. На лицу места су нам само објаснили догађај који је био и онај који сам већ испричао и предали су лице на даљу надлежност.

Адв. Александар Поповић: На Вашу надлежност, је ли тако? Е сад ми кажите, прецизан разлог због чега сте Ви привели окр. Миленковића у станицу полиције?

Сведок Горан Илић: Прецизан разлог због чега сам привео Миленковића у станицу полиције?

Адв. Александар Поповић: Тако је.

Сведок Горан Илић: Прецизан разлог, прво сам консултовао командира и објаснио да се ради о саобраћајном прекршају угрожавања возила и о царинском прекршају за које је у обавези да се привремено задржи возило до доказивања да ли спада у домен царинског прекршаја или не и обавестио сам преко помоћника командира Јаковљевић Томислава, који ми је рекао, наложио, да га одведем у станицу.

Адв. Александар Поповић: Ако дозволите господине председниче, да је камион имао београдске таблице, уредну дозволу...

Председник већа: Не, колега. Не можете тако постављати питања. Са вероватноћом, да је био, шта би било. Оставите се молим Вас тих ствари, претпоставки, то не долази у обзир.

Адв. Александар Поповић: У реду. Само још једно питање онда. Да ли се сећате у товарном простору, да ли је било нечега?

Сведок Горан Илић: Не сећам се. Мислим да није, али не сећам се.

Адв. Александар Поповић: Толико. Хвала.

Председник већа: Изволите адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала Вам на овоме. Знам да сам пропустио прилику, али деси се и то. Хтео сам још једно стварно питање које је везано управо за теретна возила. Да ли је евентуално сведоку познато, ако јесте, само да нам каже, да ли је прегледан тахограф односно да ли је, прво, возило имало тахограф тај камионет, а ако јесте да ли је прегледан тахограф и да ли је евентуално утврђивана брзина кретања камионета?

Сведок Горан Илић: Не. Није прегледан тахограф. Не сећам се да ли је имао уграђен тахограф уопште.

Адв. Ненад Вукасовић: Али, сада ме занима, да ли тврдите или се не сећате да ли је прегледан тахограф?

Сведок Горан Илић: Ја се стварно не сећам. Не бих могао да тврдим.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ништа. Хвала Вам.

Председник већа: Право на питања има адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала председниче. Врло кратко. Јел може директно или преко Вас, председника већа?

Председник већа: Можете непосредно.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Сведок је рекао да је он у множини знао када пролази Премијер ауто путем према аеродрому. Да ли је и Ваш колега то знао?

Сведок Горан Илић: Да. Знао је. Радио је са мном. Био је обавештен о томе пре него што смо изашли на терен.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли то значи да је патрола знала?

Сведок Горан Илић: Па ми смо састав патроле.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Кад Вам је то јављено?

Сведок Горан Илић: Не знам шта, када је јављено?

Адв. Жељко Грбовић: Да Премијер пролази ауто путем према аеродрому?

Сведок Горан Илић: Јављено нам је на испраћају смене. Значи у пола шест, када излазимо на терен.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Пошто је ово директно везано са оптужењем мог Безаревића, да је он једини знао.

Председник већа: Право на питања има адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сведок може да каже како се зове командир, помоћник командира са којима је разговарао, према записнику који је дао, у вези овог догађаја?

Сведок Горан Илић: Помоћник командира се зове Јаковљевић Томислав, а командир Мишулић Божидар.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је сведоку познато да ли је неко подносио прекршајну и царинску пријаву против Дејана Миленковића?

Сведок Горан Илић: Не знам.

Адв. Биљана Кајганић: У тренутку када је сведок дошао, ко је био све на лицу места присутан догађају? Да ли може поименично да каже ко је био присутан?

Председник већа: Одговорио је.

Сведок Горан Илић: Били смо присутни, ја, значи Горан Илић, Љубић Мирослав, који је радио самном, Јаношевић и Веруовић, имена се не сећам, и Дејан Миленковић.

Адв. Биљана Кајганић: А говорили сте о неким својим колегама који су Вам давали неке податке, шта се десило. Које су то колеге?

Сведок Горан Илић: То су колеге Јаношевић и Веруовић. Колеге Шесте управе БИА.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. У тренутку када је сведок дошао, да ли је тада или касније, док је он био, било уперено оружје у правцу Дејана Миленковића?

Сведок Горан Илић: Не. То нисам видео.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли је сведоку познато да ли је вршено вештачење броја шасије, броја мотора, и саобраћајне дозволе од стране МУП-а, мислим на предметно возило?

Сведок Горан Илић: Па, није ми познато. То они нас не обавештавају. То раде друге службе, тако да не знам, то само непосредни извршиоци.

Адв. Биљана Кајганић: И да ли је сведоку познато ко је даље преузео и на основу чега рад, обраду, овог лица?

Сведок Горан Илић: Лице је преузела патрола Градског секретаријата «29. Новембра», а ко је преузео на даљу надлежност лице, то не бих знао да Вам кажем.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Само једно питање, судија, због оптужнице која ставља на терет мом клијенту. Да ли се ико мешао сведоку у интервенцију, док је интервенисао, односно, да ли је било ко пружао подршку Дејану Миленковићу, тамо било какву, овде пише ватрену, али приликом њихове интервенције на ауто путу, а и после, приликом привођења у станицу саобраћајне полиције на нишком путу?

Сведок Горан Илић: Мислите на лицу места или од момента...

Адв. Александар Ђорђевић: На лицу места и током привођења.

Сведок Горан Илић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Од момента када сте Ви дошли па док сте га одвели?

Сведок Горан Илић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Одбрана питања више нема.

Да ли од окривљених жели неко да постави питање или искористи право да постави питање сведоку Горану Илићу?

Констатујем да питања више нема.

Ево има реч заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може сведок да опише ауто пут на коме се све то дешава? Шта се налази са једне, шта са друге стране, са леве и десне стране ауто пута?

Сведок Горан Илић: И са једне и са друге стране ауто пута то је сам ауто пут. Има две саобраћајне траке намењене кретању возила. Једну за принудно заустављање. Има заштитни зелени појас и са једне и са друге стране пута.

Заменик Специјалног тужиоца: А даље у перспективи, како се завршава ауто пут, са леве и десне стране, шта се налази?

Сведок Горан Илић: Нисам Вас разумео.

Заменик Специјалног тужиоца: Поред ауто пута, другим речима, значи ауто пут, као ауто пут, имате леву и десну страну. Како се та лева и десна страна настављају? Чиме, равницом, зградама?

Сведок Горан Илић: Са десне стране у смеру кретања возила налази се хала која тада није била ни довршена. А са леве стране, такође се налази објекат један који није завршен, бетонске конструкције само.

Заменик Специјалног тужиоца: Је ли то раван простор? Је ли то равница или не?

Сведок Горан Илић: Обе стране су узвишене.

Заменик Специјалног тужиоца: Хвала.

Председник већа: Питања више нема.

Отпушта се сведок Горан Илић.

Можете да идете. Хвала.

Да ли има примедби на исказ сведока Горана Илића?

За реч се јавља адв. Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Моја примедба је процесног карактера, а тиче се дела исказа и дела питања постављених од стране председника већа, која се тичу тога да ли се окр. Миленковић Дејан изјашњавао о купопродајном уговору, пред сведоком и да ли се изјашњавао о саобраћајној ситуацији. Сматрам да се радници Министарства унутрашњих послова као сведоци не могу саслушавати на околности шта им је окривљени причао у предкривичном поступку, осим у оном делу у коме је сачињен записник евентуално о саслушању, у складу са Закоником о кривичном поступку. Али, оно што је окривљени саопштавао радницима органа унутрашњих послова у предкривичном поступку на те околности се радници не могу саслушавати као сведоци. То је моја процесна примедба. Хвала.

Председник већа: Да ли има још примедби везано за исказ и ову процесну радњу?

Констатујем да даљих примедби нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе радња доказивања саслушањем сведока Радета Стевановића.

Нека приђе пред судско веће.

Председник већа: Ваше име и презиме?

РАДЕ СТЕВАНОВИЋ.

Председник већа: Име оца?

Сведок Раде Стевановић: Милован.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Раде Стевановић: 4. августа 1977. године, Пожега, Ужичка Пожега.

Председник већа: Шта сте по занимању и где сте запослени?

Сведок Раде Стевановић: Полицајац.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Раде Стевановић: Љубинке Бобић 14.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Председник већа: Дужни сте да обавестите суд о свакој промени пребивалишта или боравишта.

Сада ћу Вас поучити и Вашим правима, Вашим обавезама и законским упозорењима сведока у кривичном поступку.

Опомињем Вас да сте дужни да суду кажете све што Вам је познато о предмету, и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Дужни сте суду да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Ваше је право као сведока у кривичном поступку да не одговарате на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложили себе или Вама блиска лица тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова права и упозорења?

Сведок Раде Стевановић: Разумео сам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да положите заклетву сведока у кривичном поступку. Прочитаћу Вам ја текст заклетве, па ако сте сагласни са тим само реците «да».

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Раде Стевановић: Да.

Председник већа: Реците нам све што Вам је познато, везано за Ваше службене радње које сте обавили на ауто путу код хале Лимес 21. фебруара 2003. године. Изволите.

Сведок Раде Стевановић: Хвала. Па 21. фебруара, негде изјутра око 10,00 часова, од стране непосредних старешина, упућени смо колега Златановић и Шћепанчевић Горан да је дошло до дешавања на ауто путу и упућени смо на Управу саобраћајне полиције. То је ауто пут и прилазне путеве, то је станица, полицијска станица, да је дошло до догађаја једног где смо касније се упознали. Када смо дошли доле, испред полицијске станице, Управе саобраћајне полиције, затекли смо теретно моторно возило на паркингу. У питању је теретно возило «Мерцедес» колико се сећам 207, страних регистарских ознака, односно чини ми се аустријског регистарског подручја. У просторијама значи дежурне службе, саме полицијске станице, затекли смо Миленковић Дејана. Када смо дошли доле, ту су биле присутне и колеге из одељења криминалистичке технике СУП-а Београд и ПДЗ односно противдиверзиона заштите где су на паркинг простору вршили преглед возила. Када смо дошли, такође видели смо од документације код Миленковић Дејана да су већ колеге одузеле и радило се о аустријској саобраћајној дозволи предметног теретног возила и купопродајни уговор, на име, колико се сећам, Черкета Драга из Ечке и господина из – Свилањца чијег имена не могу тренутно да се сетим. Када смо ту дошли, након извесног времена, дошле су и колеге из безбедносно информативне агенције, преузели Миленковића и одвезли, а ми смо касније значи предузели радње што се тиче утврђивања, значи оригиналности возила, теретног моторног возила. Када смо дошли у «29. Новембар», након неког извесног времена, значи видели смо да од документације да се ради о Черкета Драгу и тог господина из Свилајнца. Не могу да се сетим тог имена. Касније смо ми, сада не могу да се сетим да ли је тај дан или сутрадан, одлазили у Ечку, где смо идентификовали лице Черкета Драга, и установили да господин никада није имао теретно моторно возило, да никада није имао и уопште не поседује значи «Ц» категорију за управљање возилом и у разговору са колегама подручне станице, установили смо да се ради о господину, о једном угледном господину. Такође, у разговору смо сазнали да је пре извесног времена, да ли годину дана, пола године је њему украдено путничко моторно возило марке «Волксваген Голф» из круга фабрике и у коме су остала документа, мислим, лична карта, возачка, саобраћајна дозвола. Касније смо значи установили да је реч и обавили смо такође разговор и са власником агенције обзиром да је господин Раде Пецикоза склапао уговор између продавца и купца теретног моторног возила. Не могу да се сетим још...

Председник већа: Ево, пошто кажете да не можете да се сетите лица из Свилајнца, продавца тог камиона, ја ћу Вам предочити Ваш део исказа на записнику о саслушању сведока пред истражним судијом Четвртог општинског суда у Београду од 10.4.2003. године, у коме кажете, да је то лице Слободан Траиловић. Да ли је то тачно?

Сведок Раде Стевановић: Да. Познато ми је. Слободан Траиловић. Да.

Председник већа: Реците нам да ли сте обавили службени разговор са Слободаном Траиловићем, шта сте сазнали на основу тога, везано за предузимање ових Ваших службених радњи, вршења потрага, утврђивања чињеница и провера документације?

Сведок Раде Стевановић: Ми смо обавили разговор и са господином кога смо затекли у Свилајнцу, обзиром да је он допутовао из иностранства. И такође нам је господин рекао да је то возило продао господину који се зове Черкета Драго и за неких, сад не могу да се сетим износа тачно, да ли је 2.500 или 3.000 евра. Значи описао нам је господина и ми смо му показали један, да кажем, већи број тих фотографија где он од прилике је указао на Сувајцића. Господина Сувајцића, указао је на њега и описао нам је како је био обучен. Да је елегантно био обучен, и касније смо установили да је тај камион продат на ауто пијаци Бубањ поток. И он нам је такође рекао да га је замолио Миленковић, не Миленковић него замолио Черкета Драго да тај камион извезе испред ауто пијаци Бубањ поток.

Председник већа: Да ли Вам је још нешто познато о овом случају?

Сведок Раде Стевановић: Па, познато ми је још у вези другог камиона.

Председник већа: Реците.

Сведок Раде Стевановић: То је такође други камион, у разговору са господином Пецикозом, сазнали смо да постоји још један камион, да је исто склопљен уговор на име Черкета Драга, али господин Пецикоза није могао да нам се изјасни, да нам укаже на та лица. На то лице које је купило камион, обзиром да је, обавили смо већи број разговора и изјавио нам је да је превасходно био концентрисан на склапање уговора и да су та лица имала личне карте, што му је било потребно за склапање уговора и тај камион, колико се сећам је марке «ТАМ» београдског регистарског подручја. Такође, обавили смо и разговор и са власником тог камиона,

који има два сина и који су нам потврдили да кажем, да је у питању Сувајцић, лице које је било присутно и које је куповало камион. Сада не знам тачно износ, вредност тог камиона.

Председник већа: Да ли сте Ви имали било каквих непосредних или посредних сазнања везаних за тај случај, неких коментара, с обзиром да је инцидент саобраћајни био на ауто путу, и да је у њему учествовало и возило председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Раде Стевановић: Да. Рекли су нам да, када смо били упућени, да проверимо. Када смо дошли тамо, колеге су нам пренеле да је реч о председнику Владе, да је дошло до инцидента и када смо дошли затекли смо лице тамо. То лице мени од раније није познато, односно нисам га видео, али колега који је радио, стицајем околности нисам био присутан, радили смо заједно, али то лице је долазило два, три месеца пре тога на неке друге околности које се код нас изјашњавало у вези неких других возила, обзиром да сам тада радио у одсеку за сузбијање деликата на моторним возилима.

Председник већа: На које лице мислите када кажете то лице?

Сведок Раде Стевановић: Мислим на Миленковић Дејана «Багзија».

Председник већа: Шта сте Ви непосредно кроз документацију, кроз свој рад или у разговору са колегама сазнали о окр. Дејану Миленковићу?

Сведок Раде Стевановић: Па нисам Вас разумео добро.

Председник већа: Кажете чули сте да сте обављали одређене радње везано за моторна возила. Па у односу на окр. Дејана Миленковића. Шта сте Ви сазнали о њему, то нам реците?

Сведок Раде Стевановић: Па, ја сам рекао да нисам био присутан када је био у службеним просторијама.

Председник већа: Не. Разумете шта Вас ја питам?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Председник већа: Невезано само за тај случај, него генерално, пре овог догађаја, шта сте знали о окр. Дејану Миленковићу, ко је он, чиме се бави?

Сведок Раде Стевановић: Чуо сам да је то лице из криминогене средине. Значи интересантно за нашу службу. Значи ништа конкретно.

Председник већа: Да ли знате конкретно из које то криминогене средине, шта је радио, да ли се бавио кривичним делима?

Сведок Раде Стевановић: Па, верујете, чуо сам да је лице склоно вршењу кривичних дела. Сада, не могу да Вам прецизирам конкретно шта. Значи да је лице интересантно за нашу службу. Значи лице из средине.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли чланови већа имају? Судија Милимир Лукић. Изволите.

Члан већа судија Милимир Лукић: Сад сте нам рекли које сте радње предузели Ви. Када сте Ви те радње предузели, од момента када се десио догађај на ауто путу 21. фебруара 2003. године?

Сведок Раде Стевановић: Па, то је тај период од 21. фебруара па наредних неких, не знам, 10, 15, 20 дана. Значи вршили смо проверу возила што се тиче документације установили, односно вршено је вештачење и установљено да се ради о органалним бројевима шасије.

Члан већа-судија Милимир Лукић: То сте нам све описали. Можете ли хронологију догађаја да нам дате када сте рецимо обавили овај разговор први, па да ли сте сачинили извештај?

Сведок Раде Стевановић: Ми нисмо односно, ја и колега нисмо обављали разговор са лицем. Ми смо радили проверу возила.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Управо то што сте радили. Хронологију догађаја оно што сте ви радили?

Сведок Раде Стевановић: Не могу се сетити времена.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Кажите 5, 10, 15 дана. Да ли можете ближе мало?

Сведок Раде Стевановић: То је период када смо вршили проверу возила, проверу преко Интерпола, вештачење возила и остало. Што се тиче установили смо да се ради о возилу 1977. годиште, да су оргинални бројеви шасија, да је оргинална саобраћајна дозвола, значи аустријска саобраћајна дозвола, да нема потраге преко Интерпола и да је уговор

који је склопљен у суштини фалсификован, обзиром да смо обавили разговор са Черкета Драгом који је изјавио да су му украдена документа и да није учествовао.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Тај разговор када сте обавили?

Сведок Раде Стевановић: Не могу да се сетим да ли је 21., 22. Значи одмах након тих дешавања. Мислим да је то било 21. увече, не могу да се сетим тачно 21., 22., одмах након дешавања када смо видели на уговору да је реч о том лицу одвезли смо се у полицијску станицу на подручју Ечке где су нам колеге помогле да пронађемо лице, обавили смо разговор и установили да је реч, значи да лице никада није имало тај камион, да није у скорије време долазило у Београд, да му је украдено возило «Голф» у кругу Фабрике, пре можда годину дана и да су у возилу остала документа, односно саобраћајна дозвола, лична карта, колико се сећам.

Члан већа-судија Милимир Лукић: То што сте установили, да ли сте тада сачинили неки извештај и неке предали?

Сведок Раде Стевановић: Да. Ја мислим да има та документација, да је сачињен извештај, да смо доставили све у предмету.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Након те радње?

Сведок Раде Стевановић: Да. Након радње.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли сте предали тај извештај?

Сведок Раде Стевановић: Да. Предали смо непосредним старешинама.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Сада ме интересује и овај догађај који се десио везано за презентирање неких фотографија. Када се он одиграо?

Сведок Раде Стевановић: Релативно брзо, одмах тих дана. Ми смо више пута то радили. Покушавали смо са људима да видимо могу ли се сетити неких битних детаља који би нама помогли, тако да смо презентирали одмах, сада не могу да се сетим да ли је 21. или 22. или 23. Значи, релативно брзо.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли сте Ви један извештај сачинили овим радњама или сте више сукцесивно извештај урадили, па онда проследили својим надлежнима?

Сведок Раде Стевановић: Мислим да је то сукцесивно. Одмах по завршеним радњама. Сада не могу тачно да се сетим немам предмет да бих се подсетио.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Данас кажете да је Безбедносно информативна Агенција преузела лице Миленковић Дејана?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Када је то урадила?

Сведок Раде Стевановић: Одмах када смо, не знам тачно време, али 21. када су га привели радници доле у просторије, значи полицијске станице ауто-пут и прилазне путеве, значи Управе саобраћајне полиције када смо дошли, одмах су дошли радници, преузели лице и око тога смо остали да вршимо проверу што се тиче теретног моторног возила.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Хвала, ја више немам питања.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца М.Радовановић: Само неколико детаља. Да ли је Траиловић говорио о томе када је тај камион продао и да ли се тај термин поклапао са термином из уговора о купопродаји?

Сведок Раде Стевановић: Колико се сећам, мислим да се поклапа, негде, неких седам дана пре тога је продао камион, пре дешавања на ауто-путу. Не могу тачно да се сетим, али мислим да је то седам дана од прилике. То је био викенд када је била ауто-пијаца, мислим да је то била недеља. Пре тога једно седам дана.

Заменик Специјалног тужиоца М.Радовановић: Сведок је поменуо да је Траиловић из круга продајног круга извезао тај камион, да ли је говорио зашто је тај камион баш он извезао ван продајног простора?

Сведок Раде Стевановић: Зато што се ауто-пијаца затварала. Била је недеља. Ауто пијаца се затварала и наводно господин Черкета Драго га замолио да извезе возило, како би га он касније превезао.

Заменик Специјалног тужиоца М.Радовановић: Да ли је знао Траиловић, да ли је пренео такво сазнање сведоку? Како је тај камион и када отишао испред тог паркинг простора, односно продајног простора у Бубањ потоку?

Сведок Раде Стевановић: Не, он је само пренео када је возило на неких после 14,00 часова, не знам тачно време, извезао камион. Замолио га је господин. Извезао је возило и наставио даље.

Заменик Специјалног тужиоца М.Радовановић: Да ли је Траиловић говорио нешто везано за купопродајну цену, да ли је купопродајна цена у целости исплаћена или је можда купац нешто остао дужан?

Сведок Раде Стевановић: Сада не могу тачно да се сетим. Ја мислим да је то у целости исплаћено. Обзиром да су два камиона. Да ли је 2.500,00 хидале, 3.000-4.000. Не знам ту се негде цена поклапала, што се тиче у оба случаја. Негде је од прилике била цена ту.

Председник већа: Чега?

Сведок Раде Стевановић: Не могу да се сетим, да ли евра или, не могу се сетити.

Председник већа: Добро, да ли пуномоћници имају питања. За реч се јавља адв.Срђа Поповић, изволите.

Адв.Срђа Поповић: Само једно питање. Ви сте казали да сте ове сукцесивне извештаје предавали како сте обављали радње, да сте предавали старешинама, коме, можете име да нам кажете, коме сте предавали те извештаје?

Сведок Раде Стевановић: Је ли морам да кажем име или?

Председник већа: Морате, зашто да не?

Сведок Раде Стевановић: Па непосредни старешина је начелник Другог одељења Милан Поповић, шеф капетан Бранко Божић, значи наше непосредне тада старешине.

Адв. Срђа Поповић: Хвала.

Председник већа: Право на питање има адв. Божо Прелевић.

Адв. Божо Прелевић: Кажите ми у којој управи Градског СУП-а Ви радите?

Сведок Раде Стевановић: Сада радим тренутно у...

Адв. Божо Прелевић: Не. Тада.

Сведок Раде Стевановић: Тада сам радио у Управи криминалистичке полиције Друго одељење, односно одељење за сузбијање имовинских деликата. Одсек за сузбијање деликата на моторним возилима.

Адв. Божо Прелевић: Шта је био Ваш конкретан задатак?

Сведок Раде Стевановић: Нисам Вас разумео.

Адв. Божо Прелевић: Ви кажете од стране начелника у свом исказу у истрази. Кажите нам како се зове Ваш начелник који Вас је упутио у ССП?

Сведок Раде Стевановић: Рекао сам начелник Милан Поповић.

Адв. Божо Прелевић: Он Вас је упутио?

Сведок Раде Стевановић: Да. Упутио нас је да је дошло до неког дешавања. Значи ми у том тренутку нисмо знали. Нисмо знали шта се тачно догодило.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је дао неки задатак, шта треба да урадите?

Сведок Раде Стевановић: Да. Да, колега Златановић и Горан Шћепанчевић да одемо на ауто-пут и да проверимо то што се догодило. Вероватно су они имали неке више информације. Ми смо отишли тамо и установили о чему се ради. Тамо смо рекао сам затекли Миленковић Дејана и предметно возило на паркингу и колеге које су поступале по предмету.

Адв.Божо Прелевић: Из овога што сте Ви данас рекли прецизно, шта сте све навели, закључује се да сте Ви доста прецизно истраживали порекло камиона, уговоре итд?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв.Божо Прелевић: Да ли је то углавном био Ваш посао?

Сведок Раде Стевановић: Да. Превасходно је био обзиром да се бавимо том проблематиком да истражимо порекло возила да ли је оригинално. Значи, вршено је вештачење. То су били представници, односно радници Одељења криминалистичке технике СУП-а Београд, где смо превасходни циљ имали да утврдимо да ли су оригинални бројеви што се тиче мотора, шасије, порекло возила, да ли је уопште возило регистровано у нашим евиденцијама, односно на подручју територије Србије, па смо проверили да уопште није било регистровано, па смо касније вештачили и аустријску саобраћајну дозволу, па смо вршили проверу преко Интерпола и установили то што смо установили.

Адв.Божо Прелевић: Да ли знате разлог зашто долазе радници Безбедносно информативне агенције, да ли сте са њима разговарали?

Сведок Раде Стевановић: Нисмо. Представили су се као радници и да су дошли да преузму лице.

Адв.Божо Прелевић: Да ли Вам је познато да је дошло до неке поделе посла? Шта ће те Ви да радите, а шта они?

Сведок Раде Стевановић: Ми смо имали превасходно колега Златановић и ја да вршимо проверу возила, ово остало, они су преузели лице и одвезли се.

Адв.Божо Прелевић: Које одељење Градског СУП-а ради кривична дела која су за покушај убиства, убиства итд?

Сведок Раде Стевановић: То ради Треће одељење, односно Одељење за сузбијање убистава.

Адв.Божо Прелевић: Да ли је неко из тог одељења, да ли знате да је радио на том случају, када сте Ви радили, у том периоду?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв.Божо Прелевић: Хвала.

Председник већа: Одбрана право на питања. Адвокат Марко Миливојевић, изволите.

Адв. Марко Миливојевић: Мене интересује што се тиче слика које је сведок спомињао. Ко је био на тим сликама?

Сведок Раде Стевановић: То су била више лица. Миладин Сувајцић, браћа Симовићи и друга лица. Не могу да се сетим.

Адв. Марко Миливојевић: Зашто сте баш њихове слике показивали Драгу Чекрку, већ како се зове или том Траиловићу?

Сведок Раде Стевановић: Зато што се ради о лицима из криминогене средине која су позната по ранијим вршењима кривичних дела. Вероватно да покушамо да видимо, да није из те средине, неко од тих. У нашим Јединицама постоје лица која су заведена и на која ми сумњамо. То смо сумњали.

Адв. Марко Миливојевић: Сувајцић је код вас заведен?

Сведок Раде Стевановић: То су нам господине дали фотографије непосредне старешине. Они имају више сазнања и више искуства и знају лица која би могла учинити кривична дела.

Адв. Марко Миливојевић: То су тај Божовић, Божић и други како сте мало пре споменули?

Сведок Раде Стевановић: Поповић?

Адв. Марко Миливојевић: Да. Они су вам дали?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв. Марко Миливојевић: Хвала лепо. Немам више питања.

Сведок Раде Стевановић: Молим.

Председник већа: Право на питања има адв. Ненад Вукасовић, изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Само да појаснимо тај неки оперативни рад, који је сведок покушао овде да нам прича своје виђење додуше

њиховог рада. Занима ме да ли ваша Управа. Рекли сте да радите на сузбијању имовинских деликата?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв.Ненад Вукасовић: У вашој евиденцији да ли ви водите Миладина Сувајцића, Дејана Миленковића-Багзија и кога сте још ту споменули од ових лица, да ли су они заведени у вашој картотеци односно у списку лица која су везана за вашу Управу, односно ваше Одељење, извињавам се?

Сведок Раде Стевановић: Па, знате да на нивоу МУП-а РС постоје евиденције тих лица?

Адв.Ненад Вукасовић: Да то знам. Ја питам да ли су код вас заведени?

Сведок Раде Стевановић: Не разумем. Како мислите код нас?

Адв.Ненад Вукасовић: Сви имате оперативне евиденције које сваки дан користите, према томе, морате да имате?

Сведок Раде Стевановић: То су евиденције на нивоу МУП-а РС?

Адв.Ненад Вукасовић: Ја Вас питам следеће. Врло јасно и прецизно пред овим судским већем. Да ли су лица Миладин Сувајцић, Дејан Миленковић-Багзи, Симовићи били заведени у вашој Управи, односно у вашем Одељењу на било каквим оперативним картонима, где сте могли сваки дан Ви унутар вашег Одељења за сузбијање имовинских деликата да проверавате шта се дешава?

Сведок Раде Стевановић: Да постоје досијеи тих лица.

Адв.Ненад Вукасовић: У вашем Одељењу?

Сведок Раде Стевановић: Не у Одељењу. То је на нивоу Управе криминалистичке полиције односно СУП-а Београд.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја Вас питам код вас у Одељењу?

Сведок Раде Стевановић: Не. То се господине не води у Одељењу. То се води у Управи криминалистичке полиције, односно на нивоу СУП-а Београд. Ми имамо приступа тим евиденцијама, односно имамо приступ лицима, провере лица кроз казнене евиденције.

Адв.Ненад Вукасовић: Да преформулишем питање. Да ли сте у своме послу од како сте постали оперативни радник Другог одељења или инспектор већ како се зовете, икада имали сусрет, односно било какав податак који је до Вас дошао да би у неком кривичном делу из вашег домена имовинских деликата били умешани Сувајџић, браћа Симовић и Дејан Миленковић-Багзи?

Сведок Раде Стевановић: Не. Како ја радим не.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли нам можете рећи, где су и када показиване слике Сувајџића овим лицима за које говорите да сте пре тога вршили провере, ко је радио те уговоре?

Сведок Раде Стевановић:Колико се сећам показивали смо их у Гроцкој. Мислим да смо ишли у Гроцку код лица које је било власник, односно то је отац и два сина који су били власници једног камиона. Значи њима смо показали и они су са да кажем великом дозом сигурности указали. Не могу рећи да су 100%, али сва тројица су се сложила. Нисмо им у исто време показали фотографије. Сва тројица су се сложили да би то могао да буде Сувајџић, да је купац тог камиона. Значи да је био елегантно обучен, дуг сако, шешир и остало и показивали су у Свилајнцу, другом власнику камиона.

Адв.Ненад Вукасовић: Господине председниче ја морам да се вратим поново. Свако Одељење у оквиру Управе криминалистичке полиције има своје интерне евиденције лица са којима се више или мање сусреће у свом оперативном раду на терену. Тако Одељење како они кажу «цеп» има имена лица које су њихове старе муштерије, па сада питамо овде отворено, уз Вашу дозволу, да ли су Миладин Сувајџић, Дејан Миленковић-Багзи, браћа Симовићи и кога је још споменуо, ја се извињавам сада Влада Милисављевић итд. да ли су они били «ваше старе муштерије» Одељења за сузбијање имовинских деликата?

Сведок Раде Стевановић: То није наш жаргон господине «старе муштерије». Ја сам ту релативно нов, то су колеге које су старије и имали су додира вероватно са тим лицима.

Адв.Ненад Вукасовић: Вероватно или сигурно?

Сведок Раде Стевановић: Сигурно.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи да ли су они били заведени као лица које је ваше Одељење приводило, писало одређене пријаве итд.?

Сведок Раде Стевановић: Видите о томе можете питати те колеге које су радиле. Ја причам оно шта ја знам, шта сам радио и која лица познајем. Са којим лицима сам имао контакта.

Адв. Ненад Вукасовић: Даље ме интересује. Добро питаћемо шефове нормално. Од Вас не тражимо ништа више од онога што знате или не знате. Интересује ме врло је симптоматичан Ваш став да је Дејан Миленковић како сте рекли интересантан за службу, склон вршењу кривичних дела. Склон вршењу којих кривичних дела, вероватно сте имали увид у евиденцију?

Сведок Раде Стевановић: И то питање можете питати ове старије колеге. Мени су у разговору са колегама рекли да је то лице интересантно. Ја нисам учествовао у неким радњама за које бих рекао да сам имао контакта. Питаћете друге колеге и они ће Вам потврдити.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро у реду, друге колеге. То је широк појам. Него ме занима да ли Ви можете да нам кажете пред овим судским већем, ко је то од колега ваших претпостављених или вашег ранга рекао?

Сведок Раде Стевановић: Следећи сведок Драган Златановић. Имао је контакт са тим лицима и може подробније објаснити што се тога тиче.

Адв. Ненад Вукасовић: Имао бих само још једно питање да не замарам сведока овде много да ли може да нам каже оријентационо колико се сећа, када су показивали фотографије колики сте број фотографија имали са собом?

Сведок Раде Стевановић: Од прилике негде око 15-20 фотографија.

Адв. Ненад Вукасовић: 15-20 фотографија?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: По ком основу сте извршили класификације фотографија које ће те показати?

Сведок Раде Стевановић: То су вршиле непосредне старешине класификацију. Ми смо добили само фотографије и покушали смо преко тих фотографија да покажемо лицима да ли можемо нешто да одрадимо.

Адв.Ненад Вукасовић: Односно Ви овог момента не знате како је вршена та класификација?

Сведок Раде Стевановић: То су извршене класификације.

Адв.Ненад Вукасовић: У реду хвала. Немам више питања. Не могу да га замарам даље. Сведок неке ствари очигледно не зна, мораћемо друге да питамо. Хвала.

Сведок Раде Стевановић: Хвала.

Председник већа: Адвокат Александар Поповић има право на питање. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Врло кратко. Ви сте непосредно присуствовали прегледању фотографија од стране људи од којих сте затражили да препознају евентуално одређена лица, мислим на Пецикозу и на господина из...

Сведок Раде Стевановић: Да. Био сам ту присутан.

Адв. Александар Поповић: Хоћете нам мало само то детаљније објаснити како су изгледале те фотографије, јел био елегантан Мутавцић, на тим фотографијама, пошто Ви то потенцирате?

Сведок Раде Стевановић: Па то су фотографије ја мислим из досијеа, значи лица када су привођена, то су те фотографије биле. Ми смо њих показивали. Биле су, не знам, да ли сада, фотокопирани или скенирани. Јасно су видљиве биле. Међутим, на тој фотографији Сувајцић није био обучен, како су изјавили лица која су била власници камиона. Значи они су нама рекли да по изгледу лица, значи по изгледу лица и рекли су да је носио шешир, да је носио не знам, дуг мантил и тако.

Адв. Александар Поповић: Употребили сте један термин од прилике препознао. Хоћете ли ми само то разјаснити шта значи од прилике препознати?

Сведок Раде Стевановић: Па рецимо од 15 фотографија, они су указали личи нам на овог. Овај, како да Вам кажем, не знам сада.

Адв. Александар Поповић: Ајде овако, да будемо прецизни. Код препознавања у «29. Новембру», постоји постотак 60%, 80%, 100%, 20% препознајем неког.

Сведок Раде Стевановић: Па преко 90% су рекли, каже, овај.

Адв. Александар Поповић: Преко 90%?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв. Александар Поповић: И то сте записали претпостављам у записнику о препознавању?

Сведок Раде Стевановић: Па, правили смо записник. Сачињавали смо записник, али не могу да се сетим.

Адв. Александар Поповић: Не можете?

Сведок Раде Стевановић: Сачињаван је записник. Лице је указало на фотографију број, не знам 10, или...

Адв. Александар Поповић: Хвала Вам.

Председник већа: Адв. Биљана Кајганић има право на питања.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала. Ко је саставио кривичну пријаву, за које кривично дело и коме је поднета кривична пријава?

Сведок Раде Стевановић: Кривичну пријаву смо саставили, значи радници Другог одељења. Поднета је, сад не могу да се сетим, да ли је Општински. У питању је 174.

Адв. Биљана Кајганић: Шта то значи, кажите?

Сведок Раде Стевановић: Одузимање возила. Односно сада је то крађа возила. Мислим да је тада било одузимање возила. 174 кривично дело.

Адв. Биљана Кајганић: И да ли сте још за неко кривично дело поднели пријаву?

Сведок Раде Стевановић: Колико се сећам, мислим да је поднета само за 174.

Адв. Биљана Кајганић: Шта сте у пријави навели, од кога је одузето возило?

Сведок Раде Стевановић: Од кога је одузето? Па мислим да је одузето од Миленковић Дејана.

Адв. Биљана Кајганић: Не. Против Дејана сте поднели кривичну пријаву је ли тако?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв. Биљана Кајганић: Па за које кривично дело против Дејана је поднета кривична пријава?

Председник већа: Па, већ је одговорио колегинице, ако чујете?

Адв. Биљана Кајганић: За одузимање возила?

Председник већа: Па?

Адв. Биљана Кајганић: Од Дејана одузето, мислим, од кога је одузео возило? Шта су навели од кога је одузео возило?

Председник већа: Мислите ко је оштећени у пријави за то кривично дело? Па прецизније, од кога је одузето, онда се подразумева као да ли је одузето од њега камион, па у том смислу. Будите мало јаснији.

Сведок Раде Стевановић: Будите прецизнији. Мислим, одузето возило.

Адв. Биљана Кајганић: За кога сте, против кога сте поднели кривичну пријаву? Кажете за одузимање возила. Од кога је одузео возило? Ко је оштећени?

Председник већа: Ко је оштећен кривичним делом?

Сведок Раде Стевановић: То је било против НН оштећеног, обзиром да смо установили да нисмо могли да идентификујемо ко је, а у разговору са Черкета Драгом, да су њему украдена документа и да никада није имао то возило, значи никада није користио то возило нити је долазио у том временском периоду у Београд, значи имали смо сумњу, радили смо на идентификацији НН лица. Значи против НН оштећеног.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте у том тренутку обавили разговор са Траиловић Слободаном?

Сведок Раде Стевановић: Са?

Адв. Биљана Кајганић: Са Траиловић Слободаном?

Сведок Раде Стевановић: Мислите власником тог камиона?

Адв. Биљана Кајганић: Да.

Сведок Раде Стевановић: Па, обавили смо разговор, рекао сам, не могу да се сетим да ли је 21., 22.-ги. Значи обављен је разговор са њим.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли Вам је он потврдио да је продао возило?

Сведок Раде Стевановић: Да.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли Вам је он рекао и вршио препознавање лица, особе коме је продао возило?

Сведок Раде Стевановић: Да. И он је исто указао на Сувајџића.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте питали Сувајџића, да ли је он, и када сте, и да ли сте уопште имали контакт са Сувајџић Миладином?

Сведок Раде Стевановић: Не. Ја колико знам, не.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли се сећате да ли је за још неко кривично дело поднета кривична пријава, или само за одузимање возила?

Сведок Раде Стевановић: Не знам да ли је за члан 233 односно фалсификовање исправа. Мислим да је и то поднето, али не могу се сетити. Да ли је преквалификовано на 233, не могу се сетити.

Адв. Биљана Кајганић: Колико година радите у Министарству унутрашњих послова?

Сведок Раде Стевановић: Од 2000. године.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте све време на тим пословима о којима говоримо сада, да радите?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Од када радите на овим пословима везано за ово?

Сведок Раде Стевановић: Па, три године сам радио на тим пословима.

Адв. Биљана Кајганић: Конкретно којим?

Сведок Раде Стевановић: Значи почетком 2000. до 2003. године, тако крајем. У суштини 3 године сам од прилике на тим пословима.

Адв. Биљана Кајганић: Због чега нисте обавили разговор и са Сувајцићем? Који је разлог?

Сведок Раде Стевановић: Верујте да не знам.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте Ви покушали да обавите разговор са њим? Да ли сте га позивали, да ли сте га тражили?

Сведок Раде Стевановић: Па, вероватно, пошто у том процесу су учествовале и друге колеге. Ми смо имали конкретно задужење да одрадимо овај посао што се тиче идентификације возила. Ту су учествовали начелник Јадранко Петковић, у подношењу кривичне пријаве, односно формулисању и тако даље.

Адв. Биљана Кајганић: Рекли сте да је Јадранко Петковић учествовао у подношењу кривичне пријаве?

Сведок Раде Стевановић: Па уз консултацију, заједно смо писали пријаву, заједно са шефом Одсека.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте Ви предлагали Вашим претпостављенима да је ипак потребно да се обави разговор са Сувајцић Миладином, пре него што се поднесе кривична пријава?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Ви нисте?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли је неко предлагао то?

Сведок Раде Стевановић: Не знам.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли Вам је познато или?

Сведок Раде Стевановић: Није ми познато.

Адв. Биљана Кајганић: Није Вам познато?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли Вам је познато, само тренутак, само ради прецизности, у записнику, јел могу да погледам колега, молим Вас. У истрази је речено само да, колега Златановић нисмо обављали разговор са Миленковић Дејаном, то је радио колега Јаћовић Љубинко. Овде по свој прилици, испуштено је колега и ја нисмо обављали разговор, то би требало да знали. Па само да ради прецизности, то прецизирамо. Да ли сте рекли да нисте обавили разговор?

Сведок Раде Стевановић: Колико се сећам колега Јаћовић Љубинко је обављао разговор.

Адв. Биљана Кајганић: Не. Овде у истрази пише, колега Златановић, нисмо обављали разговор са Миленковић Дејаном. То је радио колега Јаћовић Љубинко. А претпостављам да је у истрази грешком испуштено, ја и колега Златановић нисмо обављали разговор. Да ли то, једноставно питање, да ли сте Ви обавили разговор?

Сведок Раде Стевановић: Не. Рекао сам колега Јаћовић Љубинко је обављао разговор.

Адв. Биљана Кајганић: У реду. Овде је грешка, па због тога.

Сведок Раде Стевановић: Вероватно. Колега, рекао сам Јаћовић Љубинко је обављао разговор, обзиром да смо ми радили друге радње, он је значи обављао разговор.

Адв. Биљана Кајганић: Тачно како се зове Ваше место, молим Вас, ако можете да поновите, ако није проблем? Ваше радно место од 2000. до 2003. године?

Сведок Раде Стевановић: Друго одељење, односно Одељење за сузбијање деликата на моторним возилима, односно Одељење за имовинске деликте, Одсек за сузбијање деликата на моторним возилима.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли сте Ви критичном приликом били на лицу места где је заустављено возило којим је управљао Дејан Миленковић?

Сведок Раде Стевановић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Хвала. Ништа онда.

Председник већа: Адв. Крсто Бобот има право на питања.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Сведок је рекао да је учествовао у састављању кривичне пријаве. Рекао је да је кривична пријава поднета против НН извршиоца. Занима ме...

Председник већа: Није колега.

Адв. Крсто Бобот: Против НН оштећеног, пардон. Извињавам се. Занима ме да ли је сведоку познато у кривичној пријави, шта је наведено, где се одиграло то одузимање возила?

Сведок Раде Стевановић: Нисам Вас разумео. Где се?

Адв. Крсто Бобот: Где се одиграло одузимање возила? Ако је већ кривична пријава за одузимање возила. Не знате оштећеног, занима ме шта сте навели као место где је то возило одузето?

Сведок Раде Стевановић: Мислим да смо навели да је то на Бубањ потоку. Да смо ту навели то место.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање је имали сте сазнања да је вршена купопродаја камиона на Бубањ потоку. Како сте дошли на идеју да се ту и украо камион, кад се ту продао, то ми није јасно?

Сведок Раде Стевановић: Па, видите, ја сам рекао да смо ми покушали да, установили смо да је возило, да је купопродајни уговор склопљен између Черкета Драга и наводног продавца. Значи господина из Свилајнца. Међутим, пошто смо установили у обављеном разговору са господином Черкета Драгом, установили смо да су та документа њему украдена и највероватније искоришћена за склапање купопродајног

уговора. А, показивањем фотографија, значи ради се о сасвим другом лицу.

Адв. Крсто Бобот: Све је то потпуно јасно. То сте Ви лепо овде објаснили, а није ми јасно где је ту радња извршења кривичног дела одузимања возила, то ми није јасно? Ако не знате одговор, реците не знам. Ја постављам то питање.

Сведок Раде Стевановић: Не знам.

Адв. Крсто Бобот: Претпостављам ако се подноси кривична пријава за неко кривично дело, да треба да постоји обележје тог кривичног дела.

Сведок Раде Стевановић: Мислим да смо навели да је ту..Али не могу да се сетим.

Адв. Крсто Бобот: Немам више питања.

Председник већа: Одбрана више питања нема. Да ли од окривљених жели неко да постави питање сведоку?

Питања више нема.

Отпушта се сведок Раде Стевановић. Слободни сте, можете да идете.

Да ли има примедби на исказ сведока Радета Стевановића? За реч се јавља адвокат Ненад Вукасовић. Изволите

Адв.Ненад Вукасовић: Имам начелну примедбу, јер овде се ради о професионалном лицу, дакле оперативцу, или како се данас називају – инспектори. Овде што нам је данас испричао о том раду њиховом, једноставно није одговорио на неке ствари које су опште познато о раду свих управа и одељења Градског секретаријата за унутрашње послове, Београд, посебно одељења како су распоређена од крвних деликата, преко наркотика до ових имовинских деликата, дакле, да овде имамо једноставно један исказ који далеко, далеко, далеко одлази и овде нам није пружио ону стручну помоћ као оперативац, као инспектор, а оно што је нас занимало у смислу највише фотографија и препознавања лица да би смо утврдили да ли је та радња процесна рађена од стране органа унутрашњих послова, урађена на један квалитетан, валидан начин да би нам служила као доказ. Комплетно на његов исказ имам једноставно

приговор, јер то што смо данас чули апсолутно не одговара ни једним јединим словом професији којом се бави, нажалост. Хвала.

Председник већа: Да ли неко од окривљених има примедби на исказ сведока Радета Стевановића? Констатујем да нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од тридесет минута.

Након паузе, главни претрес је настављен у 12 часова и 24 минута.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока Драгана Златановића.

Председник већа: Нека сведок Драган Златановић приступи пред судско веће у судницу.

Председник већа: Ваше име и презиме?

Сведок Златановић Драган: Златановић Драган.

Председник већа: Име оца?

Сведок Златановић Драган: Цветко

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Златановић Драган: 1965. године у Прокупљу.

Председник већа: Шта сте по занимању и где радите?

Сведок Златановић Драган: Полицајац, Управа криминалистичке полиције, Друго одељење.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Златановић Драган: 29.Новембра бр.107.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима и оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Златановић Драган: Не.

Председник већа: Дужни сте да обавестите суд о промени адресе пребивалишта или боравишта. Сада ћу Вам саопштити Ваше обавезе, права и законска упозорења сведока у кривином поступку. Опомињем Вас да сте дужни да суду саопштите све што знате о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело. Дужни сте пред судом да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело. Посебно Вас поучавам да нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме изложили себе, или Вама блиска лица тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ова права и упозорења?

Сведок Златановић Драган: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати у својству сведока у кривичном поступку да положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам саопштити текст заклетве, па ако сте сагласни са тим текстом само реците – да. «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Златановић Драган: Заклињем се.

Председник већа: Реците нам све што Вам је познато везано за 21.фебруар 2003. године, везано за случај инцидента код Хале «Лимес». Шта Вам је познато, шта сте Ви видели и коју сте радњу службено предузели? Изволите.

Сведок Златановић Драган: Дана 21.03., пардон, 21.02. 2003. године од стране непосредног старешине упућени смо ја и колега Стевановић и Шћепанчевић Горан да одемо у Управу саобраћајне полиције, Полицијска станица – Ауто-пут и пролазни путеви, где се налази лице које је изазвало инцидент на ауто-путу. То нам је само речено. Значи, доласком на ту адресу, односно горе код полицијске станице Ауто-пут затекли смо на службеном паркингу камион аустријске регистарске ознаке, W, то се добро сећам, ја мислим да је 207 са церадом, плаво сиве боје, значи сива церада, плави камион, а у

службеним просторијама, у оном делу који је предвиђен за задржавање лица, ја сам затекао и препознао Миленковић Дејана. Нама по линији рада, обзиром да смо тамо упућени по линији рада био је задатак да проверимо камион, значи да утврдимо о ком се камиону ради, да утврдимо број шасије, број мотора, а колега из КД екипе и ким.технике да провере камион да ли је, што се тиче исправности, оригинал шасије и остало. Након тога, колико се сећам са Миленковићем нисмо имали никаквог директног контакта. Њега су преузеле колеге из БИЕ, а ми смо се концентрисали на онај део посла због кога смо послати, значи, да проверимо камион, по шасији, по мотору, саобраћајној документацији која је нађена и уговору који је нађен код Миленковића, што смо и урадили у том тренутку, колико се дало. Након повратка у 29.Новембар, тј. у Граски СУП од непосредног старешине смо упућени да пронађемо Ћеркета Драга из Ечке, то је лице које је било на уговору о куповини камиона. Значи, ја и колега Стевановић службеним возилом смо отишли у Ечку и у полицијској станици Ечка смо обавили разговор са Ћеркета Драгом на околности да ли је и када купио тај камион. Тамо смо утврдили да Ћеркета Драго никада није купио тај камион, нити је био у Београду и друго, да му је 2002. године украден са паркинга неке фирме, тамо где он ради, његово приватно возило са комплетном личном документацијом. Ту подразумевам, саобраћајну дозволу и личну карту његову. Затим, ту смо сачинили службену белешку о обављеном разговору са њим. Са колегама из Ечке обавили разговор на околност ко је Ћеркета Драго и остало и добили један позитиван став, односно једно позитивно мишљење да је то грађанин који нема никакве додирне везе са Београдом, а и сам Ћеркета Драго нам је рекао да би до Београда, односно у Београду се тешко сналази, јер је он избеглица из Хрватске. Затим, провером саобраћајне дозволе, значи и осталог што је стајало тамо, значи тог уговора дошли смо до података ко је продавац камиона, па смо опет по наређењу старешине отишли у Свилајнац где смо пронашли продавца. Ја се више не сећам тачно презимена. И са њим смо обавили разговор на исте околности, да ли је, кад и коме продао наведени камион. Човек нам је потврдио да је продао на Бубањ потоку камион у прошлој недељи, негде да ли је, узмите седам дана пре тога одприлике у Бубањ поток када је био, значи, недеља када се продају возила. Рекао је, дао нам је опис купца који је купио камион, да је са њим сачинио исто уговор. Том приликом смо показали купцу, ја мислим преко двадесет колор фотографија лица која би могла да буду купци тог камиона. Он је са негирношћу, значи, не са потпуном сигурношћу препознао међу њима колико се сећам Сувајцића. Није сигуран био, па тако да нисмо ни сачињавали неки посебан образац о препознавању. Значи, од њега смо узели белешку и вратили се у Београд. То све што смо имали, написали смо у виду једног извештаја и 22-гог, или 23-ћег, више се не сећам је поднета кривична пријава против Миленковића за

кривично дело из члана 174 и 233 и Миленковић је приведен у Окружни суд у Београду. Што се тиче осталог, када смо вршили проверу, само да се вратим на један део, када смо вршили проверу агенције која је склапала уговор између продавца и купца овог камиона, дошли смо до још једног, то је агенција «Раде», власника Пецикоза Радета, мислим да је ул.Пеђе Милосављевића, не знам који број са Бежаније и са тим човеком смо разговарали. Он није могао да нам дефинише и да нам да опис лица која су купила, односно продала камион. Он каже да је био концентрисан на папире, односно на личне карте и остало што треба у том тренутку. За овај камион је направљен неки уговор који није валидан из простог разлога што, нити постоји могућност да продате камион стране регистарске ознаке нашем грађанину, нити може тај грађанин да га легализује, обзиром да се радило о камиону старом, 77. годиште, видите колико је стар камион. Значи, обзиром на позитивне прописе да су дозвољена возила до шест година да се увезу. Тај уговор није чак ни заведен како треба у тим књигама код Пецикозе, него као уговор под анексом «А», или «Б», тако нешто. То је што се тиче тога. У тим папирима код њега смо нашли да је Ђеркета Драго купио још један камион марке «Там» на београдске регистарске ознаке који нисмо нашли, али смо добили на основу тог уговора регистарски број, број шасије, број мотора, као и продавца, ко је продавац, па смо и са њим, односно са њима обавили разговор. Значи, одлазили смо у Гроцку да пронађемо те људе који су продали камион, са њима исто обавили разговор и показали и њима те фотографије које смо показивали у Свилајнцу. И исто, значи, исто су са непотпуном сигурношћу указали да би то могао да буде Сувајцић, с тим што су се оградиле да је Сувајцић том приликом имао неке наочаре затамњене, шешир и деловао онако кицошки, господски; за сељаке који су од туда, они су рекли да је то неки фини господин који се није много са њима убеђивао, него је тражени износ одмах исплатио. Напомињем да и први камион овај Мерцедес који је био коришћен у инциденту на ауто-путу је био паркиран, значи, након продаје, то нам је рекао продавац, на приватном ауто-паркингу који се налази не у саставу ауто-пијаце Бубањ поток, него ту неких 150 метара и то га је оставио продавац на захтев купца. Овај други камион нисмо нашли, већ смо расписали оперативну потрагу за камионом у систему и колико се сећам, не знам директно да вам кажем када је нађен, али је нађен убрзо, негде, како су ми колеге пренеле из Одсека, у близини Хале «Лимес» на неком градилишту. Како је довежен, где је довежен, то није познато, значи, не могу да се изјасним на те околности.

Председник већа: Пошто сте рекли да се не сећате лица које је продавац камиона, моја је законска обавеза да Вам предочим на страни 2 записника о саслушању сведока пред истражним судијом Четвртог

општинског суда у Београду од 10.04.2003. године, навели сте да је то лице Слободан Траиловић из места Свилајнац. Да ли је то тачно?

Сведок Златановић Драган: Јесте. Вероватно сам тада имао свеже податке и то је био догађај који се стварно, који сам морао да запамтим у том тренутку. Месец и кусур дана после догађаја вероватно сам памтио податке и ради се о том лицу, с тим да напомињем да приликом продаје тог камиона, осим овог господина који је ту наведен био је и његов отац, тачно име не сећам се, значи, који је одприлике више помогао нама тиме што је са показаних фотографија идентификовао, или покушао да идентификује Сувајцића.

Председник већа: Добро, ја више питања немам. Да ли чланови већа имају питања? Заменици Специјалног тужиоца имају права да поставе питања сведоку.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Једно питање само. Сведок рече да је доласком у станицу полиције препознао Миленковића. Да ли може да објасни како то, на основу чега, одакле то препознавање сада?

Сведок Златановић Драган: Па, Миленковић Дејана, званог Багзи знам дуги низ година, обзиром да сам од оснивања 1992. године, до 2000. године био припадник Интервентне јединице СУП-а Београд, тако да сам имао више службених контаката са господином приликом контроле, легитимисања, чак и пружања помоћи другим организационим јединицама приликом његовог привођења, да не кажем хапшења. Не знам разлог због којег је привођен. Тад, у том времену ме то није интересовало. Моје је било да пружим помоћ колегама из Управе, или оделења унутрашњих послова који су тражили његово привођења. Игром случаја, могу да додам да је у новембру, или децембру 2002. године Миленковић Дејан био позван код мене у предмету који сам ја радио за нека путничка возила која су нађена у СУП-у Зрењанин, а која су регистрована на његову супругу, Миленковић Јасна, ако се не варам и која су била спорна, не знам, не сећам се више по ком основу, али су била спорна, да ли је фалсификат шасије, или папирологије, не знам, они су од нас тражили да га саслушамо, односно да саслушамо њу. Господин је дошао, дао изјаву и то смо проследили потражиоцу, односно СУП-у Зрењанин.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Још једно питање. Обзиром да је продавцима аутомобила између осталих фотографија показивана и фотографија Сувајцића, да ли може сведок да нам објасни одакле Сувајцић, одакле његова фотографија баш ту, у том

случају да се показује продавцима аутомобила? Да ли постоји нека веза и ако постоји, каква је то веза?

Сведок Златановић Драган: Колико се сећам за све фотографије које смо добили од наших претпостављених старешина, који су нас упутили на задатак, од њих смо добили коверту са двадесетак и више, не могу тачно да се сетим фотографија лица која би могла да дођу у обзир, или да буду идентификована као купци наведено камиона. Не знам одакле, значи, не улазим у порекло тих фотографија, али знам, на нивоу МУП-а Републике Србије, на нивоу Управе криминалистиче полиције СУП-а Београд и на нивоу Другог одељења постоји евиденција свих лица која су извршиоци кривичних дела по линијама рада, да ли моторна возила, да ли тешке крађе, да ли разбојништва, или остали видови криминала.

Председник већа: Пуномоћници оштећених, да ли имате питања? Адвокат Срђан Поповић има права на питања. Изволите.

Адв.Срђа Поповић: Да ли је Вама лично било познато да ли се Дејан Миленковић познавао са Сувајџићем? Вама лично да ли је било познато?

Сведок Златановић Драган: Не. Није ми било познато и ту информацију, односно информацију да се он зна са њим смо добили касније кроз средства јавног информисања, обзиром на сложеност предмета, обзиром да су у обради овог предмета радило више организационих јединица и да смо парцијално били обавештавани о овоме и ономе, али, праву информацију, значи, прави увид у цео предмет имају наше старешине, односно претпостављам Треће одељење које је радило по том предмету.

Адв.Срђа Поповић: Да ли је Вама у то доба, значи, фебруара месеца било пзнато постојање ткзв. Земунског клана? Да ли сте чули уопште за тај...

Сведок Златановић Драган: Да вам кажем, тај назив «Земунски клан» се појавио у средствима информисања, значи, тек касније. За Земунски клан буквално, ако се вратимо на догађај, није се водио као Земунски клан, него као једна организација која постоји у Земуну, која се бави, за коју смо ми интерно знали, између нас, значи у размени информација да се бави оним чиме се бавила. Дирекних показатеља, ми као служба, односно говорим о мом одсеку, нисмо имали, значи, јер то није наш део посла, али смо знали, лично сам знао из ранијег рада да је тамо у тој екипи покојни Дуле Спасојевић и остали. Чак сам са неким од

тих, како Ви кажете припадника Земунског клана имао службене контакте приликом интервенције, на то се односи, значи, приликом интервенције, легитимисање и остало. Нисам имао непријатности те врсте, било ми је мало чудно што служба као служба не реагује на њихово бахато понашање у саобраћају, јер су увек ишли са четири, пет возила тамних, али, нико нас као дирекне извршиоце није питао за то, увек је неко други одлучивао, па тако да се и ми нисмо нешто много трудили да видимо ко је све тамо.

Адв.Срђа Поповић: Према Вашим тим сазнањима да ли сте Ви име Дејана Миленковића везивали за ту, како Ви кажете организацију у Земуну која се бави тиме чиме се бави?

Сведок Златановић Драган: Не. Нисам везивао из простог разлога, јер знам да живи у Сурчину, да је живео у Сурчину, да живи у Сурчину. Тамо сам га више пута затицао, легитимисао у неким објектима које смо контролисали у ранијем периоду, а касније нисам имао директних контаката са њим ни службено, ни приватно.

Адв.Срђа Поповић: Исто питање у односу на Сувајцића?

Сведок Златановић Драган: Исто вам кажем, нисам знао ни ко је Сувајцић, ни одакле је, ни какве су његове везе са...

Адв.Срђа Поповић: Добро. Када су дошле ове колеге из БИА, да ли сте их Ви, или било ко други обавестили о овим сазнањима које сте имали о Миленковићу?

Сведок Златановић Драган: Не. Колеге из БИА су дошле док смо били горе у Управи саобраћајне полиције и ја не знам, и нисам ни хтео да питам у том тренутку, јер обзиром на ситуацију, гужву и све остало, ми смо дошли да одрадимо свој део посла. Нас нико није послао да разговарамо са Миленковићем у том тренутку, него су колеге из БИА преузели њега, одвезли га у правцу ја мислим Института, или већ где – не знам, а ми смо остали да одрадимо тај камион тамо који је био учесник инцидента, односно који се користио.

Адв.Срђа Поповић: По Вашем личном сазнању, да ли су те колеге из БИА имали неке разговоре са Вашим старешинама?

Сведок Златановић Драган: Не знам. Ми смо, значи дошли и послати тамо са тим задатком. Да ли су колеге из БИА разговарали са нашим старешинама вишег ранга, не знам, само знам да ми нисмо,

значи, нас тројица нисмо имали никакав контакт са Миленковићем. Значи, ни вербални, једино што смо се видели.

Председник већа: Право на постављање питања има адвокат Божо Прелевић. Изволите.

Адв.Божо Прелевић: Да ли сведок може да се изјасни колико дана након догађаја код Хале «Лимес» су идентификовали купца камиона као Милана Сувајџића, односно имали основану сумњу да се ради о том лицу?

Сведок Златановић Драган: Да Вам кажем, да се ради о Милану Сувајџићу имали смо посредна сазнања, значи, то нису директна сазнања, јер нам нико није сигурно потврдио да се ради о њему – од продавца из Свилајнца, значи, његовог оца, а други део да се ради исто о Сувајџићу смо имали од ових људи из Гроцке, ми смо их назвали интерно «бунарџије», пошто се људи тиме баве, копају бунаре, па смо их тако и назвали интерно «бунарџије». Они су нам, отац и син су нам рекли да може да се ради о њему.

Адв.Божо Прелевић: Ја сам то разумео. Али, моје питање је било колико времена од тог 21.фебруара...

Сведок Златановић Драган: А, колико времена. Узмите одприлике неких 48 сати након догађаја, значи, ми нисмо престали са обрадом овог предмета, иако је господин Миленковић био приведен дежурном истражном судији Окружног суда. Значи, наставили смо рад, оперативни рад и провере на терену у вези наведеног предмета. Значи, неких 48 сати након догађаја код Лимеса, или 12 сати након привођења Миленковића.

Адв.Божо Прелевић: Само још једно питање. Да ли вам је познато да ли је, пошто сте Ви оперативно радили на утврђивању података везано за кола, за власнике, уговор и тако даље, да ли Вам је познато да ли је неко оперативно радио на расветљавању кривичног дела покушаја убиства?

Сведок Златановић Драган: Не знам да ли је неко радио на том делу, али претпостављам, моја претпоставка, то не мора да значи да је сигурно, колеге из Трећег одељења по линији рада би требале, а колико знам и колеге из БИА који су задужени за безбедност председника Владе.

Адв.Божо Прелевић: Да ли сте Ви са њима размењивали податке до којих сте дошли?

Сведок Златановић Драган: Сва наша сазнања, значи, сва наша сазнања на терену смо преносили непосредном старешини, говорим о свом шефу одсека и начелнику Другог одељења, односно начелнику Управе криминалистичке полиције. Да ли су они даље та наша сазнања преносили коме треба, не знам, то морате њих да питате.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте у року од 48 сати и информацију о Милану Сувајцићу доставили Вашим шефовима...

Сведок Златановић Драган: Пренели смо сва наша сазнања шефу одсека, начелнику Другог одељења и...

Адв.Божо Прелевић: У том року од 48 сати?

Сведок Златановић Драган: У том неком року и касније, значи, пошто су нас упућивали, значи, по службеној дужности да истражујемо, значи, да не станемо само на томе.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте та имена упућивали претпостављам вашем начелнику?

Сведок Златановић Драган: Ми смо рекли, «са несигурношћу, тај и тај продавац, или власник камиона нам је рекао на основу фотографија које смо»

Адв.Божо Прелевић: Имена коме сте упућивали, значи, да сте дошли до сазнања...

Сведок Златановић Драган: Свом шефу одсека и начелнику Другог одељења.

Адв.Божо Прелевић: Имена, молим Вас.

Сведок Златановић Драган: Шеф одсека капетан Божић Бранко и начелник Другог одељења Поповић Милан.

Председник већа: Да ли одбрана има питања? За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Само једно питање – како се зове непосредни старешина од кога је добио фотографије?

Сведок Златановић Драган: Старешина од кога смо добили фотографије приликом поласка према Ечки и доле касније према Свилајнцу, односно биле су код нас, нисмо их ни враћали, је начелник Другог одељења Поповић Милан.

Председник већа: Адвокат Марко Миливојевић има право на питања.

Адв.Марко Миливојевић: Само једно питање: Да ли је начелник Поповић нешто саопштио, значи, због чега даје баш те слике њима? Да ли им је нешто рекао поред тога, ли им је само дао слике?

Сведок Златановић Драган: Колико се сећам, те фотографије које смо ми добили тада су биле у коверти, а од кога их је он добио, не знам. Он је рекао – «ево вам овај сноп фотографија, па покажите продавцима». Одакле му фотографије стварно не знам, претпостављам да је и он добио од службе, да ли од БИА, или виших инстанца, не знам.

Председник већа: Адвокат Ненад Вукасовић има право на питања. Изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Само да појасним ово. Сведок каже да је добио фотографије у коверти. Да ли су непосредно пре извршења тог задатка да иду на терен у смислу препознавања, да ли су на нивоу одељења он и колега и још неко отворили ту коверту и да ли су тамо на лицу места погледали све фотографије? Или су држали затвореним? Питам, да ли су у оквиру службе отварали ту коверту када су добили од претпостављеног и сада су онако, на столу распрострали? Да ли су погледали те фотографије?

Сведок Златановић Драган: Фотографије које смо добили од непосредног старешине смо отворили, односно коверта није била чак ни запечаћена, него доступна да се види. Ја и колега Стевановић који је ишао са мном, значи, нас двојица смо ишли, оперативно обрађивали све ово, смо погледали фотографије и на тим фотографијама су се налазила углавном лица која су нам добро позната, што из јавних медија, што овако из личних контаката, значи, службених контаката које смо имали са њима.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли сведок може да нам прецизира, односно, уколико се сећа, ако се сећа да нам каже, која је то лица он препознао било да су изјавног живота, било да су из неких ранијих

сусрета по службеној дужности где су они имали контакта? Која су та лица сем Сувајџића?

Сведок Златановић Драган: Не могу поименично да кажем о којим се све лицима ради, осим браће Симовић, Багзија, пардон Миленковић Дејана – Багзија, Јурета и још четири, пет фотографија лица која су позната служби, да кажем евидентирана као вишеструки извршиоци кривичних дела из области крађе моторних возила. Налазила су се још нека лица за која ја тад нисам знао ни ко су, ни шта су.

Адв.Ненад Вукасовић: Рекли сте – лица из јавног живота. Да ли можда ви лично се сећате кога сте препознали из тог јавног живота, без обзира ако нису указана од стране руководства, јесте ли ви лично можда видели неког из тог јавног живота.

Сведок Златановић Драган: На једној од фотографија сам препознао, у том снопу је био господин Улемек и колико се сећам Милисављевић, кога сам директно, њега сам директно препознао на тој фотографији, Милисављевић кога смо звали, који има надимак Влада Будала и више се стварно не могу да сетим, било је ту доста, двадесет и кусур фотографија је било.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли би могли да појасните можда, сада сте рекли Владимир Милисављевић, да вам је био познат као Влада Будала. Одакле је вама било познат тај надимак, или назив – Влада Будала?

Сведок Златановић Драган: То је лице које сам својевремено хапсио док сам радио у интервентној екипи.

Адв.Ненад Вукасовић: Њега сте лично хапсили, па га по том основу знате?

Сведок Златановић Драган: Да.

Адв.Ненад Вукасовић: Имао бих још једно питање, а то се односи, нешто је колега Марко питао, па, евентуално можда да појаснимо – да ли је, ако јесте, уствари неко од ваших претпостављених када вам је дао тих двадесетак фотографија, да ли је специфично указао на неко лице, на неку групу лица, или вам је само овако предао фотографије? Да ли сте пре тога имали, оно како кажемо, један оперативни састанак на коме би ви касније утврђивали своје задатке, где би сте ишли, којим правцем да идете, да ли вам је у том праву нешто сугерисано?

Сведок Златановић Драган: Пре него што смо отишли на терен, значи, ми смо господина Миленковића проверили у нашој кривичној евиденцији и са тог списка лица која су са њим била у контакту, која су имала неке дирекне везе, или лица против којих је подношена кривична пријава од стране службе, ми смо сажели тај списа, погледали, а што се тиче фотографија, нико нам није ништа указао и рекао – то је то, него су нам само дате фотографије – «видите, покажите продавцима, па ћемо да видимо даље».

Адв.Ненад Вукасовић: Још једно питање. Те фотографије које сте добили, да ли су оне биле фотографије како их обично замишљамо, у боји, као што рецимо имамо ту у списима, па видимо фотографије које су урађене у боји, или је нека друга врста? Какве су фотографије биле? Црно-беле, у боји?

Сведок Златановић Драган: Све су биле у боји.

Адв.Ненад Вукасовић: Значи, све фотографије су биле у боји, на којима се јасно разазнавао?

Сведок Златановић Драган: Да.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли можете да нам кажете одприлике старост тих фотографија?

Сведок Златановић Драган: Неке су биле старије, неке...

Адв.Ненад Вукасовић: Од прилике.

Сведок Златановић Драган: Неке четири, пет година старе, неке новије, зависно. Не знам више.

Адв.Ненад Вукасовић: По Вашој процени.

Сведок Златановић Драган: Четири, пет година. Влада Милосављевић је био на тој фотографији стар четири, пет година, њега се сећам.

Адв.Ненад Вукасовић: Да ли је нешто специфично речено везано за, кад кажете – из јавног живота, па сте препознали овде првооптуженог Улемека. Како њега везујете за јавни живот?

Сведок Златановић Драган: Везујем га. Често је био, прво што господина Улемека знам са Косова, значи да сам боравио као и он на службеном задатку, а друга ствар, по натписима у новинама и пар сусрета овако у граду приликом легитимисања.

Адв.Ненад Вукасовић: И на крају. Не бих желео више да Вас задржавам – када сте показали тих двадесет, колико је већ било, око двадесетак фотографија – људима који су учествовали у том послу, где сте хтели да расчистите и једноставно појасните ко је шта коме продао и тако даље, да ли можете да кажете колико одприлике су људи временски посматрали фотографије и да ли су имали свих двадесет испред себе, или сте им показивали једну по једну?

Сведок Златановић Драган: Ево, овако. У Свилајнцу смо имали прилике да проведемо дуже времена и продавцу камиона и његовом оцу смо показали на једном великом столу све фотографије. На фотографијама колико се сећам нису била имена, нити било шта. И они су имали довољно времена да виде ко, шта. Што се тиче Гроцке, тамо смо, обзиром на скученост простора, где смо се налазили у кући продавца камиона, овог Тама, мала кућа и тамо смо имали мало времена да покажемо, па смо показивали фотографије појединачно.

Адв.Ненад Вукасовић: Ово Вас питам из врло простог разлога, ако можете да се сетите само да ли сте можда са тим људима расчишћавали, јер малопре сте споменули да је неко од тих људи, није важно од којих, да ли у Свилајнцу, или тамо у Гроцкој, није то сад важно, рекао да је тај господин који је куповао камион био онако господин са шеширом, са наочарима и тако даље, па када је показао фотографију, а претпостављам да су фотографије биле без шешира и без наочара, да ли сте тада радећи са тим човеком покушали да утврдите на основу чега он препознаје тог, шта је то карактеристично?

Сведок Златановић Драган: Да Вам кажем, то да је Сувајцић имао шешир и наочаре нисам ни ја знао. То су нам они рекли. Значи, «одговара овом господину, само му фале шешир и наочаре» - то је њихов одговор био.

Адв.Ненад Вукасовић: Хвала. Ја више немам питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Слободан Миљивојевић који се јавља за реч. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Извињавам се председниче, можда није редослед, али пошто је сведок поменуо мог брањеника. Могу ли непосредно?

Председник већа: Може.

Адв.Слободан Миливојевић: Питање гласи. Фотографија на којој сте видели господина Улемека, да ли је фотографија рађена ауторски од стране фотографа, или је из штампе?

Сведок Златановић Драган: Не могу тачно да се сетим да ли је из штампе, или је из неке евиденције.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је у боји, или је црно бела?

Сведок Златановић Драган: У боји.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је ан фас, или профил?

Сведок Златановић Драган: Ан фас.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте било кад у својој професионалној каријери имали било какав разговор са господином Улемеком?

Сведок Златановић Драган: Јесам.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте имали са њим било какав разговор, или сте било када подносили кривичну пријаву поводом било ког кривичног дела?

Сведок Златановић Драган: Не. Нисам подносио против господина никакву кривичну пријаву. С њим сам се сретао службено. Ако говоримо о Београду, то је значи, приликом контроле у саобраћају, а што се тиче Косова, тамо смо се виђали нормално. Ситуација и околности су нас натерали да будемо упућени једни на друге.

Адв.Слободан Миливојевић: Конкретно, још једно питање, да ли сте било када са њим обављали разговор око било ког кривичног дела, било ког учиниоца, не само њега, него било ког?

Сведок Златановић Драган: Не. Никада, ни пре, ни касније.

Председник већа: Адвокат Александар Поповић има право на питања. Изволите.

Адв.Александар Поповић: Ја бих се само надовезао на оно што је колега Вукасовић већ до сада успео чини ми се да разјасни, али само ако можете да нам појасните детаљно начин препознавања у Свилајнцу особа које су продале камион, ако можете да определите степен сигурности, односно несигурности? Хајдете за почетак то, па ћемо наставити у том правцу.

Сведок Златановић Драган: Ја сам рекао малопре да продавац, отац и син, продавци нису били стопостотно сигурни да се радило о Сувајцићу. Они су само указали да би он могао да буде, а са којим степеном, то стварно...., зато нисмо ни састављали ни један записник који се сачињава том приликом да је...

Адв.Александар Поповић: Значи, није састављен ни један записник?

Сведок Златановић Драган: Ни један записник. Да је то било стопроцентно, онда би морали да сачинимо службену белешку и записник који би ушао у списе за даље поступање. Али, нисмо сачинили, само смо добили усмену информацију коју смо касније пренели.

Адв.Александар Поповић: Још једно питање. Обзиром да сте нам рекли да нисте имали оперативних података да је постојао земунски клан, ја ћу вас питати да ли сте имали некаквих података да је евентуално у Сурчину постојала нека група која је била организована за извршење одређених криминалних дела.

Сведок Златановић Драган: Да ли могу на ово да не одговорим?

Председник већа: Не. Морате одговорити.

Сведок Златановић Драган: Знали смо из, онај део службе, односно информације која је постојала код нас да у Сурчину постоји мања група лица која се бави, по линији рада говорим, крађом и препродајом возила. То је што се нас тиче. Са неким именима која на жалост не могу да одговорим, да кажем.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Опомиње се адвокат Марко Миливојевић да не ремети ред у судници и да не говори и да се не кревели.

Председник већа: Наставите.

Сведок Златановић Драган: Само да завршим. За та лица из Сурчина нека су на слободи, нека су колико ја знам, имају другачији статус, тако да о њима не могу да се изјасним са ове дистанце.

Адв.Александар Поповић: Судија, ја ћу поставити питање – која су та лица. Ви дозволите, мислим да сведок нема право да ускрати одговор на ту врсту питања, па ако би могао да нам наведе која су евентуално та лица за која су имали оперативне податке да у Сурчину делују организовано?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Александра Поповића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв.Александар Поповић: Онда ћу само један предлог изнети. Наиме, предлажем суочење сведока са претходним сведоком Стевановић Радетом на околности везане за сачињавање записника о препознавању лица приликом пружања фотографија на увид, обзиром да је сведок Стевановић изричит био да је састављен записник о препознавању лица, да је уписан постотак који је постојао за сигурност лица да су препознала и да је то све предато уз документацију, обзиром да смо чули сада од сведока, били су заједно тамо, па да се разјасни.

Председник већа: Право на питања има адвокат Дејан Лазаревић.

Адв.Дејан Лазаревић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко са бранилачке стране јавља да поставља питања? Има право на питања адвокат Биљана Кајганић.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сведок може да нам каже, ко је тачно био задужен за сачињавање кривичне пријаве. Значи, ко је био задужен да утврђује све елементе и подноси кривичну пријаву?

Сведок Златановић Драган: Колега Јаћевић Љубинко који је разговарао, односно водио разговор са осумњиченим Миленковићем.

Значи, он је тај који је први подносилац кривичне пријаве, а у сачињавању, односно састављању кривичне пријаве смо учествовали колега Стевановић, ја и шеф Божић који је контролисао рад.

Адв.Биљана Кајганић: Нисам чула друго?

Сведок Златановић Драган: Колега Стевановић, ја и шеф Божић који је вршио контролу, односно по линији рада контролисао садржај кривичне пријаве.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли могу да разумем да је Јаћовић Љубинко потписник кривичне пријаве. Ко је потписник кривичне пријаве?

Сведок Златановић Драган: Госпођо Кајганић, господин Јаћевић је водио записник о саслушању господина Багзија.

Адв.Биљана Кајганић: Ја само питам ко је потписник кривичне пријаве?

Сведок Златановић Драган: Нас тројица. Јаћевић, Стевановић и ја.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сте писали позив Сувајцић Миладину да би дошао по вашем захтеву на саслушање поводом ових сазнања које сте имали у вези препознавања?

Сведок Златановић Драган: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли вам је познато да је било ко од ових лица, значи двојице других који су потписници, да ли су они то урадили?

Сведок Златановић Драган: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је неко од вас тражио да се то не уради?

Сведок Златановић Драган: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сте рекли да је у вези овог рада, да сте послати Ви, Стевановић и Анђелић Горан како сам ја чула, или сам ја то погрешно чула?

Сведок Златановић Драган: Ја не знам ко је Анђелић Горан, под број један, а послати смо ја и колега Стевановић.

Адв.Биљана Кајганић: Рекли сте три лица?

Сведок Златановић Драган: Не. Ја и колега Стевановић смо ишли.

Адв.Биљана Кајганић: Неки Горан сте рекли?

Сведок Златановић Драган: Госпођо, ја знам шта сам рекао. Можемо да праоверимо. Стевановић Раде и ја смо...

Председник већа: Изјаснили сте се. Немојте се даље изјашњавати.

Адв.Биљана Кајганић: Ја сам чула да је рекао господин Анђелић Горан, али на жалост немам могућности да погледам то што сам чула.

Председник већа: Добро, погледаћете. Можда сте у праву ви. Сведок се изјаснио тачно да није.

Адв.Биљана Кајганић: Добро. Видећемо. Како се зову лица која сте ви определили, навели као «бунарџиће»?

Сведок Златановић Драган: То су продавци, ја сада тачно немам податке код мене, али то су лица која су продала камион «Там», београдске регистарске ознаке, а сви су из Гроцке.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сте о томе сачинили службену белешку? Како се зову та лица са којима сте обавили разговор?

Сведок Златановић Драган: Има. Ја мислим да постоји у предмету извештај, службена белешка. То смо доставили.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је сведоку познато да ли је Дејан Миленковић осуђиван и ако јесте за која кривична дела је осуђиван?

Сведок Златановић Драган: Против Дејана Миленковића је подношено више кривичних пријава...

Адв.Биљана Кајганић: Ја Вас питам, да ли је осуђиван? Да ли је вама то познато?

Сведок Златановић Драган: Онда када сам проверавао, у нашој евиденцији стоји да је поднето више кривичних пријава, а статус да ли је по тим предметима поступано и да ли је осуђиван нема у евиденцији.

Адв.Биљана Кајганић: Немам питања више. Хвала.

Председник већа: Права на питања има адвокат Вељко Делибашић.

Адв.Вељко Делибашић: Као сведок и као полицајац дужан је да говори истину и не сме ништа прећутати, с једне стране. С друге стране, као бивши припадник Интервентне бригаде дефинитивно је храбар човек, па мене интересује зашто је онда данас покушао да избегне одговор на питање – да ли постоји сурчински клан?

Председник већа: Како то мислите да избегне?

Адв.Вељко Делибашић: Када су га питали да ли има сазнања о постојању сурчинског клана, он је вас питао – да ли може да не одговори на то питање, па сте му ви рекли да мора, па је тек онда одговорио. Мене интересује зашто је покушао да не одговори на то питање? Храбар је човек као полицајац и као сведок дужан је све да каже, не сме ништа да прећути, па ме интересује зашто то данас покушава да избегне?

Сведок Златановић Драган: Ја нисам покушао да избегнем своја сазнања да знам, да познајем, да имам сазнања да постоји ткзв. сурчински клан. Тај сурчински клан, тај назив сурчински клан су добили, лица су добила из новина. Новинари су их тако назвали. Нисмо их ми, полиција назвали тако. То, ко је припадник сурчинског клана је врло дискутабилно. Ја када бих поменуо било које име, свако од њих би могао да поднесе кривичну пријаву против мене због овог, или оног. То добро знате.

Адв.Вељко Делибашић: Да ли сведок има сазнања да ли је Љубиша Буха Чуме био вођа сурчинског клана?

Сведок Златановић Драган: Немам дирекних сазнања.

Адв.Вељко Делибашић: А индирекних?

Сведок Златановић Драган: На ово не морам да вам одговорим. То је лично моја ствар.

Адв.Вељко Делибашић: Опет избегава одговор судија.

Председник већа: Да ли знате, или не знате?

Сведок Златановић Драган: Господине судија, то је моја лична ствар, моје лично мишљење, није службено и ја то мишљење могу да задржим за себе, значи не морам да дам одговор на ово питање.

Председник већа: Да не би себе изложили кривичном гоњењу, евентуално?

Сведок Златановић Драган: Не кривичном гоњењу, не желим једноставно да било коме дам етикету оваквог, или онаквог. Ви сте ту, суд је ту, тужилаштво је ту, па нека кажу да ли је неко припадник овог клана или овог клана. За мене су сви грађани исти, да ли је он извршилац кривичног дела на мени је да установим и да проследим кривичну пријаву тужилаштву, а суд поступа по томе.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв.Вељко Делибашић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питање има адвокат Крсто Бобог.

Адв.Крсто Бобот: Питање за сведока, пошто је изјавио да је један од потписника кривичне пријаве и рекао је због којих кривичних дела, питање у погледу кривичног дела из члана 174 Кривичног закона Србије, да ли се сећа ко је у кривичној пријави означен као оштећени приликом извршења кривичног дела?

Сведок Златановић Драган: Колико се сећам, са ове дистанце, пошто годину и кусур дана прошло, ја мислим да је кривична пријава поднета, да је оштећени н.н., јер у том тренутку када се подносила кривична пријава, није знало ни ко је власник камиона, ни начин на који је камион доспео тамо где је доспео.

Адв.Крсто Бобот: Да ли се сведок сећа у кривичној пријави како је описано где је било место извршења тог наводног кривичног дела.

Сведок Златановић Драган: Колико се сећам, само место кривичног дела би требало да буде – паркинг, Бубањ поток.

Адв.Крсто Бобот: Моје следеће питање, судија, да ли сведок може да се изјасни, с обзиром да су у оперативном раду имали сазнања од два независна продавца камиона да је највероватније по фотографијама

купац камиона Сувајцић Миладин саличном картом другог лица, да ли може да објасни зашто у оквиру своје службе и оперативног рада нису покушали да обаве разговор са Сувајцић Миладином на те околности?

Сведок Златановић Драган: Да Вам кажем, прво и основно сва своја сазнања смо преточили у извештај и службену белешку коју смо доставили надлежној служби која је поступала по том предмету. Да ли су они имали потребе, или нису имали потребе, ја не знам, не улазим у њихов рад. Знам да нама нико није стави у задатак да предузмемо те службене радње. Обзиром да сада знам, Сувајцић није са нашег терена, није са нашег простора, значи са простора Новог Сада, нама нико није дао тај задатак.

Адв.Крсто Бобот: Да ли су они самоиницијативно могли да предузму ту радњу у оквиру оперативног рада, без да чекају нечије наређење да ту радњу обаве?

Сведок Златановић Драган: Да вам кажем, сва поступања у овом предмету су била вођена и ми смо извршавали само оне делове посла који нам је стављен у задатак. Обзиром да смо радили само нас двојица, значи на прикупљању потребних обвештења на терену, остале колеге су биле концентрисане на нешто друго, на друге проблеме. Значи, из одсека за моторна возила смо само ја и колега поступали на терену, а колега Јаћевић према Миленковићу.

Адв.Крсто Бобот: Да ли сам добро схватио одговор? Да ли то значи да је у овом случају о оперативним радњама које ће он и колега Стевановић да изврше су одлучивале њихове непосредне старешине?

Сведок Златановић Драган: Непосредне старешине, а то су шеф одсека и начелник, они су нама давали конкретне задатке, с тим, значи, због краткоће времена и следа догађаја који су касније избили ми нисмо успели да одрадимо до краја тај део посла.

Адв.Крсто Бобот: Захваљујем.

Председник већа: Одбрана питања више нема. Да ли од окривљених неко жели да постави питање сведоку. За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек, има право да постави питања сведоку Драгану Златановићу. Изволите.

Опт.Милорад Улемек: Председавајући, ја бих сведоку, односно свом бившем колеги поставио једно питање. Да ли сведок може да ми каже, значи, сведок је објаснио овде које су слике добили, под којим

околностима, ко им је дао, објаснио је људе који су били на тим сликама – да ли може сведок да ми каже да ли он има било каквих сазнања да сам се ја икада бавио крађом возила, препродајом возила и тако неким сличним радњама?

Сведок Златановић Драган: Не. Немам тих сазнања.

Опт. Милорад Улемек: Хтео бих још да питам сведока, пошто се знамо онако како се знамо и објаснио је те ситуације, да ли може да ми каже, тад кад су гледали све те слике, па не знам, видели овог, оног, да сад ја не набрајам овде, када је угледао моју слику, да ли је било шта коментарисао са својим колегама одакле моја слика у тој једној целој лепези слика? Да ли су било какав коментар између себе?

Сведок Златановић Драган: Не. Нисмо коментарисали из простог разлога, јер, знајући да је можда та слика дата у оквиру свих осталих слика, обзиром на ситуацију која се тад дешавала, значи, сам покушај атентата, или како се већ то квалификује, ми смо добили то, али смо онако посвесно њега искључили као могућег да кажем тако – лице које украдо камион.

Опт. Милорад Улемек: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на додатна питања има адвокат Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Обзиром на сада ово што је рекао, обзиром на то што се дешавало и обзиром на покушај атентата, ваљда није размишљао зашто је та слика ту и шта ја знам. Ако је у том тренутку када су они радили, ако је било каквих информација имао да се ради о покушају атентата, зашто су поднели кривичну пријаву за одузимање возила?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Биљане Кајганић, јер је капциозно, јер сведок у том правцу уопште није сведочио.

Адв.Биљана Кајганић: Зашто није поднео кривичну пријаву за покушај атентата, питање је следеће.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Биљане Кајганић, јер је сугестивно.

Адв.Биљана Кајганић: Ја тражим одлуку већа.

Председник већа: Добро, добићете одлуку већа.

Поводом приговора адвоката Биљане Кајганић на одлуку председника већа, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Биљане Кајганић, јер је сугестивно.

Адв.Биљана Кајганић: Добро. Хвала.

Председник већа: Да ли још неко можда жели да постави питање, да питам генерално? Питања нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог браниоца адвоката Александра Поповића да се изврши суочење између сведока Радета Стевановића и Драгана Златановића, због тога што сматра да не постоје битне противречности у њиховим исказима, због којих би се изводила процесна радња суочења.

Адв.Александар Поповић: Судија, ја бих само тражио одлуку већа, с обзиром да смо чули, надам се сви, шта је изјављено. Контрадикторност је убедљива, потпуно се разликују, исти тренутак,

исти догађај. Јако битно, значи, чињеница препознавања која је касније везала много ствари, тако да бих вас замолио за одлуку већа.

Поводом приговора адвоката Александра Поповића на одлуку председника већа, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог за суочење између сведока Радета Стевановића и Драгана Златановића, зато што сматра веће да не постоје противречности које су битне, нити је радња суочења обавезна у циљу оцењивања истинитости исказа сведока.

Председник већа: Отпушта се сведок Драган Златановић. Можете да идете. Хвала. Да ли има примедби на исказ сведока Драгана Златановића? За реч се јавља адвокат Ненад Вукасовић.

Адв.Ненад Вукасовић: Мој приговор је врло кратак, то је у оном делу који се односи на казивање сведока о оперативним радњама које су имали претходно када су добили двадесет фотографија, према томе, знамо како то иде, а сведок у том делу није до краја и у потпуности објаснио предрадњу оперативног задатка када иду на терен ради препознавања. Говорим само о овом делу, фотографија, ових двадесет, према томе, то је по мом, не само уверењу, него апсолутном знању и сазнању, апсолутно прећутао претходни оперативни тзв. договор шта треба радити и на која лица указати. Хвала.

Председник већа: Да ли има примедби од стране одбране и окривљених који су присутни на главном претресу? Констатујем да нема.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставиће се сутрадан 15.септембра 2004. године са почетком у 10,00 часова.

Председник већа: Наставићемо са извођењем доказа у доказном поступку саслушањем сведока Љубинка Јановића, Драга Черкете и Радета Пецикозе.

Довршено у 13,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА